

KOMMUNISTISK POLITIK

Forslået offer for nazivold føres til hospitalet, Kolding 18. august 2007. Foto: KP

NAZI ER FORBRYDELSE - IKKE POLITIK

Nr. 17

11. årg.

2007

31. august -
13. september

Støttepris 15 kr.

TEMA: KEJSERENS NYE REFORMKLÆDER

- Kejserens nye reformklæder s. 2 ● Valget og venstrefløjens s. 3 ●
- "Den store plan": Fjern Fogh s. 4 ● Nye store velfærdsdemonstrationer s. 5 ●
- Thor P's 2015-plan s. 6 ● Bag om skattepolitikken s. 8 ● Aktion G13 s. 9 ●
- Søfolk som gidsler s. 10 ● Translation s. 11 ● Terrorbomber: København 1807 s. 12 ●
- Naziskændsel i Kolding s. 14 ● Flugten fra demokratiet s. 16 ●
- Kampen om Nordpolen s. 18 ● Debat s. 22 ● På vej mod et valg s. 24

Kejserens nye reformklæder

KOMMUNISTISK POLITIK

Regeringen er kommet med sit finanslovsforslag for 2008. Den bugner igen af reformhalløj, der handler om at flytte opgaver rundt – uden at løse dem. Den virkelighed, som almindelige offentlige ansatte oplever, er langt fra den som finansminister Thor Pedersen præsenterer. Manipulation er blevet regeringens egentlige varemærke efter snart 6 år på magten.

I efterårets politiske pakke findes et nyt sæt af nedskæringer, skjult i tilforladelige fremskrivninger og statistikker. F.eks. skal den offentlige sektor vokse med 37 milliarder kr. frem til 2015. Men en vækst i et beløb er ikke det samme, som at antallet af ansatte vil vokse i takt med opgaverne.

Mange kommuner og regioner planlægger i øjeblikket nye sparerunder, fordi der skal prioriteres indenfor en meget begrænset vækststramme i budgetterne. Flere tvungne opgaver på et område fører til sparerunder et andet. Finansministeren påstår hårdnakket, at han snakker om realvækst - underforstået tal der er rensset for inflation og lønstigninger - men han regner ikke med de stigende udgifter til anlæg og byggeri p.g.a. EUs påtvungne udbudsregler og byggeriets opsving.

De relativt store udgifter til sygdom blandt offentlige ansatte har længe været et skrigende tegn på arbejdsforhold, der er umenneskelige. Her skal den såkaldte kvalitetsreform tage brodden af kritikken. I første omgang tog den i hvert fald luften ud af fagbevægelsen, finansministeriet lovede bl.a. flere penge til efteruddannelse. I finanslovsforslaget er de lovede penge til gengæld fjernet fra rammebevillingen til voksen- og efteruddannelse!

Et konkret eksempel på regeringsmanipulationerne er den såkaldte kræftplan. Det er i virkeligheden en af de moderne metoder til privatisering, uden at den skal have en direkte smudseffekt på folketingets agtværdige mænd og kvinder. Ved at give nogle få, veldefinerede sygdomme en særlig prioritet og en særlige behandlingsgaranti, sikrer man et system, hvor det netop er disse behandlingstyper privathospitaler specialiserer sig i, og man vedtager samtidig tidsfrister, der gør, at det offentlige sundhedsvæsen - der skal forsøge at tage sig af alle typer af sygdomme og skader - ikke har mulighed for at nå disse patientgrupper. De lukkede hospitalsbestyrelser og de korrupperende forhold i dele af lægehierarkiet er en medvirkende årsag til pri-

vatiseringen af sundhedsvæsenet i disse år tager kæmpe skridt mere eller mindre skjult.

Privathospitalerne kan næsten ikke få armene ned, til gengæld har flere offentlige hospitaler igen i år varslet fyringer som følge af besparelser og mærkværdige centraliseringer.

Finanslovsforslaget er ført frem med megen snak om 'fremtidssikringen af Danmark i den internationale konkurrence', og der prales med, at "Den styrkede globaliseringsindsats skal medvirke til øget forskning, bedre uddannelser, flere unge på uddannelserne, målrettet voksen- og efteruddannelse samt mere innovation og iværksætterier."

De Danske Gymnasieelevers Sammenslutning kan derfor ikke forstå, hvordan dette rimer med, at uddannelserne faktisk bliver ramt af nedskæringer igen i år. Til Politiken forklare Spare-Bertel: "Alle aftaler i forbindelse med gymnasiernes overgang til selveje er blevet overholdt. Vi viderefører økonomien nøjagtigt som sidste år på nær de 1,2 procents besparelse, som Folketinget har vedtaget med indkøbsaftale og bortfald af ekstraordinære administrative omkostninger. Når bevillingerne er opdelt i et fast tilskud og et tilskud per elev, er det uundgåeligt, at en stigning i antallet af elever fører til et lille fald i udgiften per elev, når antallet af gymnasier er uændret".

Når forskellen mellem virkeligheden og det lidet sandfærdige reklamemateriale afsløres, tyer regeringen til sit anstrengte mantra: *Der er ikke noget at komme efter! Vi har indgået en aftale.* Hvis elever eller nogen andre så fremturer, bliver tonen snart skiftet til en endnu mere kompliceret talkonstruktion, suppleret med en anklage om at være socialistiske ballademagere!

Energiafgifter i stedet for mindre skat er ikke så forskellig fra nedskæringer til gengæld for brugerbetaling. Den konkrete konsekvens er, at de bedst lønnede skal betale mindre til kassen på bekostning af de fattigste. Fordelingskampen er med Fogh nye 'reformpakker' ikke ændret en tøddel fra de foregående år. Ordet reform er blevet til en standardvending om alle mulige tiltag, et ord der bruges uden at afsløre indholdet af love og bekendtgørelser. Erfaringen viser at "reform" under Fogh betyder: Ret ind mod det private erhvervsliv, snarlig privatisering, forkælelse af de rige.

Redaktionen 28. juli 2007

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement

Onsdag og torsdag
15.30 - 17.30

Ansvarshavende redaktør:

Klaus Riis

KP's hjemmeside/ Netavisen:

www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:

www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (13 nr.) 280 kr.

År (26 nr.) 480 kr.

Institutioner

½ år 360 kr. - 1 år 640 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 07.09.07

Valget og venstrefløjens parlamentariske krise

Der lægges op til et folketingsvalg før tiden. Det er der færre og færre, som tvivler på. Meget tyder på et hurtigt valg, måske allerede et septembervalg. Mange faktorer taler i den øjeblikkelige situation til krigsforbryderregeringens fordel, som kan udnyttes til at sikre Fogh og Co. en tredje periode ved regeringsmagten – på trods af den voldsomme folkelige modstand, især mod dens krigspolitik og asociale 'velfærdspolitik'.

Det allervæsentligste moment er, at den økonomiske krise, som nu trækker op over verden, og snart kan ramme USA med voldsom kraft, endnu ikke er meget andet en fjern skygge i horisonten, set fra Christiansborg. Alle dér ved, at en regering, som tvinges til at udskrive valg i en krisetid, næsten altid taber og må vige for oppositionen. Situationen kan være helt anderledes om et år eller to, for den amerikanske og globale recession er blevet udskudt af krige, oprustning, låntagning o.s.v. – og ikke undgået. Og den danske økonomi boomer tilsyneladende fortsat, med lav arbejdsløshed og friværdforbrug, selvom boligpriserne er stagnerende, nogle steder direkte faldende, og byggeriet bremser op.

Den parlamentariske situation er også gunstig for Fogh og et hurtigt valg. Et valg kan mindske regeringens afhængighed af Dansk Folkeparti og udvide dens parlamentariske grundlag til også at omfatte Naser Khaders Ny Alliance. Der findes ingen samlet opposition mod Fogh, intet 'positivt alternativ', en splittet modstanderlejr.

Et af Foghs svageste punkter er hans kriminelle krigspolitik. Men udskriver han valget nu, hvor de fleste danske tropper er trukket hjem fra det militære og politiske nederlag i Irak, og før de for alvor kommer i ilden i Afghanistan (der venter med flere tab og nye nederlag) kan han måske få afvendt brodden af modstanden og politisk overleve koalitionspartnerne Blair og Bush.

Derfor har han i en stribe 'reformer' og planer og med finanslovsforslaget for 2008 fokuseret på sit andet store sårbare punkt: den kendsgerning, at Danmark skævvrides stadig mere, at den sociale udvikling er skæv, at den offentlige sektor massakreres og forringes, at 'velfærden' går den gale vej. De store 'reformplaner' og de stadig større investeringstal i debatten skal overbevise danskerne om, at det er Fogh-regeringens ønske at udbygge og forbedre 'velfærdssamfundet'.

Lykkes det bare for en lille dels vedkommende, vil landet hænge på Fogh og hans forbryderbande en uoprettelig periode endnu.

KOMMENTAR

Symptomatisk for den miserable situation hos Fogh-regeringens parlamentariske modstandere er den seneste tids overskrifter om, at Enhedslisten risikerer at ryge ud af folketinget ved et valg. De fleste meningsmålinger har spået tilbagegang for partiet, men en enkelt har sagt, at det slet ikke vil komme ind.

Dette har fået de interne modsætninger i partiet til at eksplodere og fraktionskampene til at rase, så det hele mest af alt minder om Venstresocialisterne i dette partis glansperiode i 70'erne. Det trotskistiske SAP lagde ud

med at gøre den muslimske folketingskandidat Asmaa Abdol-Hamid ansvarlig for partiets nedtur, fordi hun i et interview i den rivaliserende trotskistiske fraktion IS' blad havde udtalt en forsigtig støtte til den irakiske modstandskamp og var blevet overfaldet af hele borgerpressen. *Træk dig!* lød opfordringen, som fortsætter med at dele partiet.

Men Asmaa kan ikke gøres til synde-buk for partiets vanskeligheder. Den virkelig skyldige er partiet selv og dets hovedløse og bundløse parlamentariske opportunisme. Dets uklare ideologiske grundlag tillader religiøse kræfter at operere i partiet, selvom et ægte socialistisk eller kommunistisk parti aldrig ville gøre det, hvad enten de er kristne, muslimer eller af andre sekter. Det var den parlamentariske spekulation, der førte til Asmaas opstilling, og det er den samme, som nu splitter partiet, der ligger som det har redt.

Den egentlige baggrund for Enhedslistens valgkrise er dets principløshed, dets manglende virkelige oppositionskurs over for det borgerlige og socialdemokratiske EU-Danmark – og dets fokus på de små parlamentariske gevinster i stedet for på opbygningen af massekampen og klassekampen uden for folketinget

Hvis Enhedslisten, som partiet selv påstår, er venstrefløjens parlamentariske udtryk, ser det rigtig skidt ud. Et opportunistisk pseudosocialistisk parti ved siden af et større og et lidt mindre socialdemokrati. De bedste grunde til, at en kriminel statsminister som Anders Fogh Rasmussen kan spekulere i at udskrive valg på trods af den massive modstand mod hans krigs- og velfærdsslagtningspolitik – og tilmed kan gå hen og vinde det.

Hverken SF eller Enhedslisten er en vej frem for venstrekræfternes kamp i de parlamentariske forsamlinger. Noget helt andet må udvikles.

"Den store plan": Fjern Fogh

Krigsforbryder – løgner – unionist velfærdsslagter

Anders Fogh Rasmussen og Bendt Bendtsen har præsenteret, hvad deres spindoktorer kalder 'Den Store Plan', for offentligheden. Det er en slags tre-i-én-plan: Den såkaldte kvalitetsreform for den offentlige sektor, en '2015' plan og så en skatteomlægning, der forkæler de rigeste i landet.

'Den Store Plan' er samtidig et udspil til en valgplatform, som er beregnet på at holde Fogh og Co. ved magten i en tredje periode.

Valget er endnu ikke udskrevet, men valgkampen er nu i fuld gang. Fogh og Co. håber på at kunne spinne sig igennem den ved at fremstille deres 'planer' som både fremtidssikring og akutforbedring af velfærd og samtidig skattelettelser for alle.

Ser man bare lidt nærmere på det, står det klart at 'kvalitetsreformen' er et dække for yderligere privatisering af den offentlige sektor. Da Sosu-arbejderne demonstrerede op til sommerferien var nogle af hovedkravene 'flere hænder' og 'højere løn'. Men der ligger ikke en krone mere til højere løn til de offentligt ansatte, heller ikke til de lavestlønnede, i Foghs 'Store Plan'. Og heller ikke flere ansatte, som er en forudsætning for det 'kvalitetssløft', Fogh nu fabler om efter at have bombarderet denne sektor tilbage til 1950'er-niveau.

'2015'-planen skal afløse den eksisterende plan for 2010 – Danmarks andel i EU-projektet om at blive verdens stærkeste økonomi fra årtusindets andet årti, beslutte på Barcelona-topmødet i 2001. Det betyder bl.a. investeringer i forskning, uddannelse og infrastruktur – til gavn for de store eksportvirksom-

heder og ikke samfundet som helhed. Det er ikke en plan for at genoprette skinnenettet eller renovere det nedslidte kloaksystem.

Og 'skattelettelserne' er en kraftig forøgelse af energifgifterne, som vil ramme bredt og især tynde de dårligst stillede. Skattelettelserne

når til gengæld toppen, der vil få mere end 10 gange så meget som pensionisten eller den lavtlønnede.

Der er masser af sukkerglasur over det hele. Et septembervalg skal vindes på grundlag af 'Den Store Plan' og tilbagetrækningen af de danske besættelsesstyrker fra det militære nederlag i Irak (mens man ikke taler om Afghanistan, hvor et nyt venter). Den luskede nyliberale hensigt kan alligevel ikke skjules.

'Den Store Plan' er endnu en social skævvridning af det danske samfund. Borgerlig politik og nyliberal unionspolitik fedtet ind i fraser og håndører afsat til bestikkelse (f.eks. 30 kr. om måneden til pensionister!) En billig pris for fortsat regeringsmagt.

Det er på høje tid at få iværksat den virkelige 'store plan': At vælte Anders Fogh. En valgkamp anført af socialdemokraterne og De radikale er et sikkert genvalg af krigsforbryderen, løgneren, unionisten og velfærdsslagteren. Og Enhedslisten vil ikke være med til at kalde en spade for en spade og Fogh for krigsforbryder. Det er angiveligt 'et forkert signal'.

Det er ikke oppositionspolitiker-snak, der skal til for at fjerne Fogh. Det er massemobilisering og massekamp.

APK

Arbejderpartiet Kommunisterne

Fagbevægelse og elevorganisationer varsler nye store velfærdsdemonstrationer

Omfattende velfærdsdemonstrationer den 2. oktober ved folketingets åbning - eller torsdagen før et evt. tidligere valg

Finansminister Thor Pedersens bemærkninger om, at der ikke er noget løn efter-slæb for de lavtlønnede offentligt ansatte og hans forslag til finanslov for næste år, som fortsætter raseringen af den offentlige sektor vækker voldsom harme. Samtidig kalder valgudsigten endnu flere protesterende frem.

Før sommerferien demonstrerede social- og sundhedsarbejdere over hele landet med krav om højere løn, flere ansatte og bedre arbejdsforhold – og der blev lagt op til at fortsætte protestbølgen i forbindelse med den nye folketings-samling.

En række af initiativtagerne til tidligere velfærdsdemonstrationer har længe arbejdet for at iværksætte omfattende demonstrationer ved folketingets åbning den 2. oktober, som også efter 35-års dagen for folkeafstemningen om dansk medlemskab af EU.

Kredsen har hidtil bl.a. omfattet LO Storkøbenhavn, Byggefagenes Samvirke, Fagligt Ansvar, EEO, BUPL Storkøbenhavn, Socialpolitisk Forening, 3F Ungdom og PLS. Men nu har LO-forbundene 3F, FOA og HK besluttet at gå med og skyde 1,5 millioner i protesterne og allersenest har de 3 store FTF forbund også meldt sig på banen, nemlig Danmarks Lærerforening, Dansk Socialrådgiverforening og BUPL.

Tidligere protester, velfærdsdemonstrationer og strejker, ikke mindst Sosuarbejdernes seneste, tvinger fagforbund til at handle. Men den aktuelle opbakning til demonstration den 2. oktober er også udtryk for, at fagforbundene lugter valg nu. Der er en udbredt fornemmelse af, at Fogh Rasmussen styrer efter et septembervalg, sådan at folketinget kan åbne som planlagt, men med en ny Fogh-regering ved magten.

Demonstrationer gennemføres torsdagen før et folketingsvalg

Udskriver Anders Fogh valg i september vil velfærdsprotesterne blive flyttet, så de afholdes under selve valgkampen. Det er også noget af det, der gør dem specielt interessante for de socialdemokratiske ledte fagforbund. Demonstrationerne vil i så fald finde sted torsdagen før en evt. valgdato.

Foreløbig er der planlagt protester i København, men arrangørerne forventer demonstrationer i landets fem største byer.

Arrangørerne fortæller at fokus for protesterne vil være flere hænder i den offentlige sektor, uddannelse uden brugerbetaling - og velfærd frem for skattelettelser.

Det kan dårligt være mere tilpasset til et socialdemokratisk valgprogram – og det ligger et godt stykke fra det fokus, som social- og sundhedsarbejdernes protester satte.

Mange husker endnu at socialdemokraterne lukkede på de store velfærdsprotester i foråret 2006 – og efterfølgende indgik forlig med regeringen om kraftige forringelser for både efterløn og folkepension.

Og ingen ønsker Fogh minus 10 procent.

Fogh skal væk – og hans politik skal væk

Der er ingen tvivl om at mange ønsker at markere modstanden mod Foghs smadring af den resterende velfærd. Denne modstand har vokset sig stærkere år for år. Og en stor del af befolkningen vender sig

mod hans krigspolitik og forbryderiske alliance med USA. Det er det, som har tvunget ham til at trække de fleste danske soldater ud af Irak, men modstanden har ikke været stærk nok til at forhindre ham i at sende dem hen til de øvrige danske soldater i en anden folkeretsstridig krig – nemlig krigen mod Afghanistan.

Der er rigtig mange, som for alvor ønsker at få Fogh væk. Men det er ikke blot krigsforbryderen Fogh, der skal væk. Det er hele hans politik, som har påført landet og den brede befolkning skade på skade.

For den kæmpende fagbevægelse må kampen for at vælte en Fogh regering forbindes tæt med kampen imod hele den nyliberale offensiv, som omfatter velfærds-slagning, unionsopbygning og krigsdeltagelse.

Det er arbejderklassen og den arbejdende befolkning, som betaler for hele dette vanvid. Betaler med kontanter til krig, mens den offentlige sektor massakreres – og betaler i form af tempoopskruining, stress, udvidet arbejdstid

Ingen tror længere på Foghs løgne om, at det hele sker for demokratiets og menneskerettighedernes skyld. De ved, at sandheden er simpel og dyster: Alt hvad han gør, før han for kapitalen ...

Studerende raser

- Hvis politikerne mener noget med deres evindelige snak om uddannelse i verdensklasse, så holder det ikke at skære ind til benet på den her måde, siger den uddannelsespolitiske ordfører i Danske Studerendes Fællesråd Rune Møller Stahl i en kommentar til finanslovsforslaget.

De studerende påpeger, at regeringen med forslaget ikke vil lade de såkaldte

taxametertilskud stige i takt med de øvrige pris- og lønstigninger i samfundet. Konsekvensen bliver, at holdøvelser vil blive sparet væk og undervisning i mindre grupper afløst af gammeldags forelæsninger i store auditorier.

Rune Møller Stahl varsler massive strejker og protester i landets universitetsbyer ved folketingets åbning den 2. oktober.

Regeringens udspil til skattereform

- Skattestoppet fastholdes frem til 2015.
- Det særlige beskæftigelsesfradrag bliver forhøjet fra 2,5 til 4,7 pct. Det maksimale fradrag forhøjes fra 7.700 til 14.500 kr..
- Omkring 500.000 skatteydere slipper for at betale mellemskat. Grænsen for at betale mellemskat forhøjes fra 304.200 kr. til 353.100 kr.
- Omkring 140.000 skatteydere slipper for at betale topskat. Grænsen for at betale topskat forhøjes fra 365.000 kr. til 381.300 kr. Det betyder, at skatten af den sidste krone kommer under 45 pct. for de fleste med almindelige indkomster.
- Forslaget betyder, at en familie, hvor ægtefællerne tjener f.eks. 250.000 og 350.000 om året, umiddelbart får en samlet lettelse i indkomstskatten på omkring 4.100 kr. – altså omkring 340 kr. om måneden.
- Den automatiske regulering af bruttoskatten (arbejdsmarkedsbidraget) bliver sat ud af kraft, blandt andet for at undgå fremtidige forhøjelser af bidraget i en situation med svage konjunkturer og højere ledighed.
- Pensionister og andre modtagere af overførsler får et ekstraordinært løft på 0,8 pct. i deres overførselsindkomst i 2008.

Finansieringen er dels gennem en forhøjelse af energifgifter, samt en forestilling om at der som følge af skatteomlægning vil blive et øget "arbejdsudbud". Den almindelige arbejder får altså intet, mens lavtlønnede, arbejdsløse og pensionister på bundlinien skal betale mere eller slukke for kaffemaskinen og køleskabet.

Forslag til finanslov 2008

De samlede statslige udgifter forventes at blive ca. 578¼ mia. kr. i 2008. Indkomstoverførslerne, barsel, pension, SU mv. ventes at udgøre ca. 241 mia. kr., svarende til godt 42 pct. af de samlede statslige udgifter. Uforandret regnes der med 108.000 ledige hvoraf 77 % er fuldtidsforsikrede og berettiget til understøttelse. Knap 142 mia. kr. går til bloktilskud til regioner og kommuner. 7½ mia. kr. er sat af til anlægsudgifter, bl.a. til at forbedre veje og jernbaner. Renteudgifterne til statens gæld mv. skønnes til knap 24¼ mia. kr.

De statslige driftsudgifter forventes at udgøre godt 110½ mia. kr. i 2008. Det omfatter udgifter til de statslige institutioner, herunder uddannelse, forsvar og politi. Endelig udgør statens øvrige udgifter godt 52¾ mia. kr. i 2008. De øvrige udgifter omfatter bl.a. udgifter til Danmarks internationale indsats.

Forsvarsministeriet fastholdes på 19.239,4 mio. hertil kommer 987,7 mio. til krigen mod terror. Kongehuset 87,6 mio. Politiet 7.598,7 mio..

Fredsbevarende operationer m.v.

under de Forenede Nationer fordobles i 2008 til 86,4 mio..

De statslige indtægter forventes at udgøre ca. 639,6 mia. kr. i 2008. Den største indtægtskilde er moms, som udgør godt 181 mia. kr. eller godt 28 pct. af de samlede indtægter. Herefter følger personskatter, som skønnes at give staten en indtægt på knap 178 mia. kr. i 2008.

Afgifter mv., herunder på tobak og alkohol, ventes samlet at medføre en indtægt på godt 112¾ mia. kr. i 2008.

Herudover skønnes arbejdsmarkedsbidrag mv. til næste år at give en indtægt på knap 92½ mia. kr. Erhvervs-skatteforventes at udgøre godt 55 mia. kr., mens øvrige indtægter, som tæller bl.a. Nationalbankens overskud og udbytte fra statens aktier og renteindtægter, ventes at indbringe ca. 20½ mia. kr. Nordsø olien ventes at indbringe 7.850 mio. (svarende til 20 % af overskuddet før skat).

Rationaliseringer i kommuner og regioner er budgetteret til 1 mia. kr. årligt fra og med 2009 og stigende til 5 mia. kr. i 2013.

*VKO's fløjlsrevolution
(der går ud på bid for bid at
markedsføre eller
privatisere mest muligt af
det fælles eller offentlige),
videreføres frem mod år
2015.*

Optakten

Da Fjog & Co. kom til magten i 2001 overtog og videreførte de den 2010-plan, S og R samme år havde søsat. Dermed var den overordnede ramme for den økonomiske politik fastlagt. Planen går først og fremmest ud på at halvere den offentlige gæld inden 2010 ved at øge beskæftigelsen med 100.000 personer og begrænse den årlige realvækst i det offentlige forbrug til 0,5 %.

Foreløbig er disse målsætninger intakte, hvis man ser bort fra, at der med velfærdsaftalen i 2006 blev oprettet en globaliseringspulje, som tillod det offentlige forbrug at stige med 1 % om året fra 2007 og fremefter. Man indså omsider, at en vækst på 0,5 % om året var alt, alt for lille!

Hvordan er det så reelt gået? Hvad angår bestræbelserne på at afvikle den offentlige gæld og øge beskæftigelsen, er målene allerede nået. Men væksten i det offentlige forbrug har været højere end planlagt: Fra og med 2002 til og med 2007 lå den gennemsnitlige, årlige realvækst på ca. 1,3 %!

Lidt om 2015-planen

2010-planen har "virket" sammen med diverse andre planer og reformer, heriblandt universitetsreformen, velfærdsreformen og kommunalreformen. 2015-planen sætter også nogle overordnede rammer for den økonomiske udvikling. Den blev lanceret sammen med et oplæg til kvalitetsreformen og en plan for skattelettelser.

Men lad os se nærmere på 2015-planen, som går ud på at halvere den offentlige gæld inden 2015. Der opereres med overskud på de offentlige budgetter frem til 2010 og på de mindst balancerede budgetter siden hen. Skattestoppet bevares frem til 2015, og der gennemføres skattelettelser for 10 mil-

Det må endelig ikke hedde sig, vel Thor ...

Af Per H. Christiansen

... men reelt går regeringens 2015-plan altså ud på at mindske væksten i det offentlige forbrug yderligere. Og sammen med det fortsatte skattestop vil skattelettelserne (på 10 milliarder) føre til voksende ulighed!

liarder kroner.

Planen går endvidere ud på at øge beskæftigelsen med 20.000 personer frem til 2015 og kalkulerer med, at arbejdstiden ikke forkortes. Der skal nedsættes en arbejdsmarkedskommission, som skal udarbejde nye strategier med henblik på at øge beskæftigelse fra 2009. Beskæftigelsen i den offentlige sektor skal forblive på det nuværende (lave) niveau (trods manglen på varme hænder)!

Ifølge regeringen skal det offentlige forbrug vokse 'i takt med' eller 'på linie med' samfundsøkonomien og udgøre 26,5 % af BNP i 2015, hvilket svarer til niveauet i dag. I faste priser giver det 37 milliarder kroner mere til offentligt forbrug i 2015 end i 2007. Det opereres med en kvalitetsstrategi til 10 milliarder kroner frem til 2011 samt en kvalitetsfond på 50 milliarder kroner frem til 2018.

Samtidig skriver regeringen imidlertid udtrykkeligt, at efter at være landet på 1,75 % i 2008 skal realvæksten i det offentlige kun ligge på 1 % om året fra 2009 til 2012 og på 0,75 % om året mellem 2013 og 2015.

Planens svagheder

Da fordelingen af kvalitetsfondens 50 milliarder kroner overskrider 2015-planens tidshorisont, virker beløbet større end det reelt er, sammenlignet med de andre tal.

Ser vi på hele perioden, er væksten i det offentlige forbrug lavere end den vækst, regeringen forventer i BNP og kun ca. halvt så stor som den vækst, regeringen forventer i privatforbruget (Mod nye mål - Danmark 2015, side 35).

Der kalkuleres med en lavere vækst i det offentlige forbrug mellem 2008 og 2015, end der reelt var tale om fra 2002

til 2007! Dermed indebærer 2015-planen en yderligere stramning af de offentlige finanser!

Det fortsatte skattestop og de planlagte skattelettelser vil øge uligheden. Planen udelukker en reduktion af arbejdstiden, og væksten i beskæftigelsen skal kun finde sted i den private sektor.

Mod et nyt og bedre Danmark?

Mellem 1948 og 1980 steg det offentlige forbrug hurtigere end det private. Fra 1980 til 2000 steg de to forbrugsformer gennemsnitligt i samme takt. Fra 2002 til 2007 steg det private forbrug dobbelt så meget som det offentlige forbrug (ca. 17 % mod ca. 8 %). 2015-planen indebærer en videreførelse af besparelserne, der indledtes i 2002!

Regeringens overordnede mål (med 2015-planen) er at begrænse det offentlige forbrug mest muligt og samtidig stimulere den økonomiske vækst og det private forbrug med ethvert tænkeligt middel.

Der tales for tiden meget om velfærd i den politiske debat, og derfor forsøger regeringen at berolige befolkningen med forklaringer, der går ud på, at det offentlige forbrug fremover skal vokse i takt med den samlede økonomi, og at skat-

telettelserne er til gavn for alle etc.

Men reelt lægges der, som påpeget i dette indlæg, op til en yderligere reduktion af væksten i det offentlige forbrug, som ifølge regeringens egne tal frem til 2015 vil vokse

1) langsommere end det gjorde mellem 2002 og 2007 og

2) kun halvt så hurtigt som det private forbrug!

Skattelettelserne vil sammen med det fortsatte skattestop øge uligheden. Markedsgørelsen af det fælles (offentlige) videreføres frem mod 2015. Hastigheden afhænger af de politiske konjunkturer og den folkelige modstand.

Bag om skattepolitikken**Med ret til undervisning og uværdig død****Af Kommunistisk Politik**

Bag snakken om skattesænkningernes velsignelser ligger en langsigtet liberal dagsorden.

Den direkte personbeskatning er først og fremmest et kapitalistisk instrument til at drive statsmagten og omfordele penge til fordel for storkapitalen. Med Vesteuropas moderne velfærdsløsninger gennem det seneste århundrede er staten i stigende grad blevet den vigtigste mekanisme til at dæmpe de værste følgevirkninger af de almindelige økonomiske kriser (nemlig revolution), mens det har fortsat sin traditionelle funktion, som under enevælden, med indkaldelse af unge til krigsmaskinen under skærpede kriser.

Velfærdssamfundet, der også kan kaldes bestikkelsesmekanismen, giver alle ret til nogen grad af pasning, undervisning, krigstjeneste og uværdig død. Det er i Danmark blevet finansieret gennem beskatning, moms, og generel afgifter, på vand osv. Forskellige kollektive forsikringsordninger er overtaget af statsmagten, og gennem en periode var selv kultur og kunst kommet under statsmagtens vinger.

Her i 2007 er det ved at være længe siden, at undervisningen har været gratis, og museer og kunstnere må selv få det til at løbe rundt.

Hunden og dens hale

Danmark har i perioder brugt andre metoder end skat til at finansiere de udgifter, staten har påtaget sig. Først og fremmest gennem egne virksomheder, ikke mindst anlægsarbejder, energi og infrastruktur har været indbringende forretninger. Der har løbende været udsalg af den offentlige virksomhed og ejendom, men udsalget begynder for alvor i slutningen af 70'erne med den nye liberale økonomiske bølge. Den kom lige ovenpå en anden tumpet finan-

sieringsmodel, nemlig statens optagelse af lån i private banker og fonde.

For at opsummere kan man altså sige, at staten har en række muligheder, når den prøver at få indtægterne til at stå mål med udgifterne. Først og fremmest er egen produktion, dernæst forskellige typer af beskatning og "adfærsregulerende" afgifter, og i næste række salg af aktiver og optagelse af lån.

Alternativet til at finde pengene til de lovede og vedtagne udgifter er naturligvis at glemme løfterne og skære ned. Under Anders Fogh er den økonomiske politik blevet bundet til at den sidste del, nye udgifter er konsekvent blevet finansieret af nedskæringer andre steder. Metoden med at fodre hunden med sin egen hale.

Under Fogh har den offentlige sektor har været på kronisk slankekur. Dagsordenen hedder EU- harmonisering af det hele til standarden for rumænske forhold, desperate ansatte ses hver dag flygte ud af kontorer og skoler. Ganske få ekstra penge er hentet på salg og udlicitering til private serviceudbydere. Besparelserne er ædt op af andre private firmaer, der skulle stå for at lave udbudsmaterialet, eller af efterregninger på vedligeholdelses-budgettet, når private en periode har misligholdt deres kontrakter og smides ud igen.

Hvem vil arbejde mere?

For at holde den kommunale skat i ro har regeringen indført et system med kollektiv straf til kommunerne hvis skatten stiger et sted, samt dummebøder til kommuner, der laver budgetoverskridelser: de skal betale en bøde på det dobbelte af overskridelsen. Når de borgerlige har talt om skattereformer, er det ikke med udgangspunkt i at ændre nedskæringsregimet og prøve at finde flere penge til offentlige, tværtimod.

Skattereformen er baseret på to hovedargumenter, der understøtter hinanden: Dels argumentet at lavere skat vil få de dygtige til at arbejde mere, og at det vil holde på den dygtige arbejdskraft i konkurrencen med andre vestlige

lande. Dels at en skattelettelse vil sikre flere i arbejde og dermed være selvfinansierende. Denne argumentation er baseret på pseudovidenskab.

Det er løgn, når det forudsættes at vellønnede arbejder mest. Ingen arbejdere ønsker sig en længere arbejdsdag, og mange ældre vælger at gå ned på efterløn, så snart de kan. 'Motivationen' til at arbejde mere eksisterer for den fattige, der ikke kan nøjes med 37 timer for at understøtte sin familie. Grunden til at flytte til et andet land efter arbejde er først og fremmest sult og nød.

Under krisen i begyndelsen af 90'erne rejste mange danske arbejdsløse håndværkere til Norge og Tyskland, mens det nu er over 10.000 udenlandske håndværkere, der er kommet midlertidigt til Danmark. Når afrikanere risikere livet for et underbetalt job på en spansk plantage, er det ikke skattereglerne, der har lokket ham, men sulten der har drevet ham.

Dygtige forskere eller læger er så den lille restgruppe, der er tilbage i argumentet. Det åbenlyst idiotiske ved dette argument er, at andre lande er mere tiltrækkende end Danmark, og en bred uddannelse af rigeligt med forskere og læger kunne ændre den tilsyneladende mangel-situation i løbet af en kort årrække.

Svindet og mirakler

Man ser en gentagelse af de samme argumenter ved forslaget om særlige vækstzoner for industrien, hvor kommunerne

betaler etableringsudgifter, og beskatningen er minimal og miljøbeskyttelse og fagforeninger er en by i Colombia. Metoden kan kort kaldes svindel.

Ligesom de grønne vækstzoner i alle lande, hvor modellen er etableret, har været et sted for spekulanter og forbrydere, er hele ideen med international konkurrence om den veluddannede arbejdskraft abnormt dårlig. Kun på kort sigt vil der være en gevinst for det land, der ikke gider uddanne sine egne borgere, og i stedet stjæler arbejdskraften fra de lidt fattigere lande.

At den danske økonomi p.t. kan beskæftige så mange udenlandske håndværkere skyldes et sammentræf af omstændigheder der vil forsvinde ligeså hurtigt som det er opstået. Det økonomiske opsving vil forvandle sig til en krise, når det bliver afsløret at Danmark allerede er trådt ud over afgrunden.

Bag ved den almindelige fantastiske snak om en skattesænkningens mirakuløse indvirkning på økonomien er altså dels en langsigtet liberal dagsorden, der handler om at sænke lønnen og uddanne færre og privatisere hele den offentlige sektor, men der er også en konkret dagsorden, der lige nu handler om at give folk lidt fornyet købelyst.

På sigt forestiller de borgerlige sig en fuldstændig privatisering af alt. Den offentlige service skal udelukkende være til opretholdelse af livet, mens folk, der har penge kan få alt det de, ønsker sig. Det har været resultatet af alle skattelettelser i alle lande. Reduktion i skatten er et led i afmonteringen af den offentlige sektor, men det er en illusion at tro, at kapitalismen kan følge andre veje. Velfærdssamfundet er fra tider, hvor kapitalismen var bange for arbejderklassen og inspirationen fra den russiske revolution - og udelukkende beregnet på at styrke den kapitalistiske blok.

Fra arbejderklassen har kampen mod nedskæringer ikke handlet om at øge skattetrykket for den almindelige arbejder, men er et krav om at tage pengene hos dem, der har - altså de store banker og monopoler.

En gennemførelse af sådanne fornuftige krav til finansiering er uforeneligt med kapitalismen og den hellige private ejendomsret.

- fsk

6. oktober: Ungdomshus på Grøndalsvænget Allé 13

Flere hundrede unge på Nørrebro er mødtes for at diskutere planerne for indflytningen i det nye Ungdomshus på Grøndalsvænget Allé nr. 13. Baggrunden er initiativet G13 der er taget pga. frustrationen over den manglende politiske vilje til at udfylde det hul som rydningen af Jagtvej 69 har efterladt i København.

I længere tid har vi kigget på tomme bygninger i København, og vi har ved flere lejligheder været ude og tjekke Grøndalsvænget Allé nr. 13 ud, og er enige om at det er en helt unik bygning til at danne rammen om et ungdomshus. Grunden rummer store muligheder. Huset er ligeså stort som huset på Jagtvej 69, og har derudover som ekstra bonus, et stort udendørsareal.

Efter rydningen af huset på Jagtvej 69 har rigtigt mange københavnske unge ventet spændt på, hvor Ritt Bjerregaard ville have at den alternative politik og musikkultur så skulle være. Men intet har hende eller hendes kollegaer foretaget sig.

Derfor har vi selv fundet et hus, og det smarte er at det i forvejen er Københavns Kommune der ejer bygningen, så de behøver ikke engang at finde ekstra finansiering nogle steder.

Vi har tænkt os at være åbne omkring vores aktion. Det kan godt ske, at Politiet nægter at tro vi tør melde ud hvor og hvornår vi vil flytte ind i vores nye ungdomshus, men det har vi nu tænkt os alligevel. Den 6 oktober vil vi flytte ind i huset på Grøndalsvænget Allé 13. Det gør vi fordi vi ikke mener der er noget odidiøst eller kriminelt ved vores kamp for et ungdomshus. Kampen for et ungdomshus er ikke en opgave for politiet, det er en politisk kamp, og vi kan ikke reduceres til et kriminalitetsproblem.

Ved at melde så åbent ud håber vi at kunne komme igennem til de tunghøre politikere, så de får løst det problem de selv skabte med rydningen af Jagtvej 69.

Aktion G13

Grundlag for Aktion G13

Ungdomshuset - Grøndalsvænget Allé 13, ligger i København Nordvest ved Fuglebakken station, og rummer store muligheder for indrettelsen af et nyt ungdomshus. Huset er ligeså stort som det gamle hus på Jagtvej 69, og har derudover et stort udendørsareal. Vi havde jo ellers regnet med, at Københavns kommune ville finde et nyt hus til ungdommen, eftersom de har revet det gamle ned. Men da politikere i Københavns Borgerrepræsentation ikke har taget sig sammen og fundet os et hus, har vi selv fundet et.

Aktion Grøndalsvænget er et initiativ som er taget af forskellige folk, grupper og organiseringer i og omkring Ungdomshusbevægelsen. Vi udspringer af den

brede Ungdomshusbevægelse i alt sin mangfoldighed og diversitet, og lige netop det er kernen og styrken i vores initiativ.

Det som samler og forener os er kampen for fristeder og den klare overbevisning, at den kamp vi kæmper skal afspejle de idealer og mål, vi kæmper for. Det vil sige, at vores kritik af det omkringliggende system og samfund ikke kun indskrænkes til ord, men omsættes i praksis. Derfor prøver vi aktivt at bekæmpe undertrykkende mekanismer og strukturer, som er bygget omkring klasse, køn, etnicitet og seksualitet både i vores fristeder og i vores kamp for dem ? fra gade til hus. Vi har ingen ledelse, alle generelle beslutninger bliver taget på møder, hvor alle dele af initiativet vil være til stede.

Antallet af dødsulykker på arbejdet stiger

Aldrig er så mange døde af at gå på arbejde. Antallet af arbejdsulykker, hvor en medarbejder dør på jobbet, er det højeste i seks år. 62 døde sidste år i forbindelse med arbejdsrelaterede dødsfald. Det gennemsnitlige antal dødsfald for de sidste seks år er 53 om året. I 2006 blev der anmeldt 5.789 andre alvorlige ulykker. Det svarer til, at hver ottende anmeldte arbejdsulykke i 2006 var så alvorlig, at den medførte amputation, knoglebrud eller lignende alvorlige skader, fremgår det af

Arbejdstilsynets nylige rapport. Under Fogh-regeringen er Arbejdstilsynet blevet udsat for nedskæringer og har samtidig fået flere arbejdsopgaver.

Sosu'erne kræver forsat mere i løn og flere hænder

Social og sundhedshjælpernes landsdækkende strejker for mere i løn og flere hænder gør sin virkning rundt omkring. 53 % af landets borgmestre accepterer nu iflg. Ritzau rundspørge, at det udpinte plejepersonale skal have mere i løn. Rundt omkring i kommunerne er der forhandlinger via FOA. I Mors kommune havde social og sundhedsarbejderne krævet 3000 mere om måneden. Ifølge FOA Thisted-Mors skulle der være gode chancer for at opnå i hvert tilfælde 1000 kr. om måneden i fastholdelsestillæg til fastansatte og uddannede social- og sundhedsarbejdere.

Regeringen har sparet 2,2 mia. på erhvervsrettet efteruddannelse

Regeringen har over seks år sparet godt 2,2 milliarder kroner på erhvervsrettede voksen- og efteruddannelser. Samtidig viser en analyse fra Undervisningsministeriet fra 2005, at skoler, der afvikler arbejdsmarkedsuddannelser, samlet havde et underskud på 62 millioner kroner. Det drejer sig om AMU-centre og erhvervsskoler. AMU, der står for langt det meste erhvervsrettede voksen- og efteruddannelse, er i krise. Derfor kræver 3F, AMU-Forstanderforeningen og Foreningen af Skoleledere ved de tekniske skoler genopretning af økonomien.

Søfolk behandles som retsløse gidsler

Danica White

De danske gidsler er nu fri og tilbage i Danmark – men der blev spillet hasard med deres skæbne.

I 83 dage var fem danske søfolk på coasteren Danica White taget som gidsler. Den usædvanlig langvarige gidseltagning er først afsluttet efter at der er udbetalt en større løsesum til de somaliske gidseltagere. Under ledsagelse af en fransk korvet (tidligere kolonimagt i området) væk fra oprørerne blev Danica

White ledsaget til Djibuti.

Søfolkernes fagforening 3F erklærer her efter søfolkernes frigivelse, via deres advokat Knud Foldschack, at der nu vil blive rejst en erstatningssag mod rederiet for den langvarige og alvorlige tilbageholdelse. Oplevelser under udførelse af deres arbejde, som ikke kan undgå at have givet søfolkene mén.

I de snart tre måneder, som gidseltagningen har varet, har det vist sig, at både Udenrigsministeriet og rederiet J. Folmer & Co. netop ikke har tænkt på søfolkene som en værdi i sig selv. De har sammenkædet løsladelsen af besætningen

3000 danske lastbiler på udenlandske plader

Først var det skibene – nu er det lastbilerne. Flere og flere chauffør-job udflages.

Danske transportfirmaer råder nu over mere end 3000 lastbiler, som kører på udenlandske, ikke mindst tyske nummerplader. Det skriver Fagbladet 3F på baggrund af en opgørelse fra International Transport Danmark. Hver syvende lastbil med fremmede nummerplader på de danske veje kommer fra udenlandske datterselskaber til danske transportfirmaer eller filialer af dem.

Det er mangelen på kvalificerede danske chauffører, danske særregler og høje

bøder, der ifølge ITD er forklaringen på, at transportfirmaerne i dag udflager lige så ofte som tidligere skibsrederne. Også de høje danske lønninger nævnes.

Men arbejdsgiverne er 'selv med til at skræmme arbejdskraften væk med meldinger om, at lønnen er for høj. Det, de reelt ønsker, er løndumping og ringere social sikring', siger forhandlingssekretær i 3F's Transportgruppe, Jan Villadsen.

- Vi har i mange år opfordret arbejdsgiverne til at planlægge langsigtet og medvirke til at uddanne og opkvalificere arbejdskraften. Vognmændene er selv skyld i manglerne, fordi de ikke har ønsket langsigtet planlægning og en strategi for at uddanne og tiltrække arbejdskraft, siger Jan Villadsen.

med frigivelse af skibet og lasten” udtaler forhandlingssekretær i 3F’s transport-gruppe Henrik Berlau i en kommentar til Danica Whites frigivelse.

Sømændenes Forbund mener også, at der er behov for at lovgivningen ændres, så søfolk sikres bedre i fremtidige kapringer.

- De søfarende er fuldstændig retsløse. Forsikringsmæssigt er situationen, at skibet er forsikret, lasten er forsikret, men der er ingen forsikring på besætningen, understreger Foldschack.

- Vi har nogle sølove i Danmark som mere hører til Chr. IV’s tid, hvor skibsrederen er enevældig, og hvor der rent faktisk ikke er nogen, der varetager besætningens interesser. Det er helt uacceptabelt, siger Knud Foldschack til DR

Skibsreder Jørgen Folmer, der ejer Danica White er et rederi med en blakket fortid og var ikke forsikret. Som skibsreder har han taget en kæmpechance med sin besætning ved at lade dem sejle ind i et område, hvor kapringer hører til den normale hverdag. Det var på ingen måde hemmeligt, at farvandet ud for Somalia var særdeles farligt område. Siden nytår er 15 skibe med mindst 100 sømænd blevet kapret af somaliske pirater.

Danica White:

Den 8. maj blev rederiet H. Folmer og Co – som danmarkshistoriens første - frataget retten til at drive sine 13 skibe efter de internationale sikkerheds- og miljøcertifikationer, bl.a. på grund af for mange arbejdsulykker om bord og var påbudt underlægges af et andet rederi i den umiddelbare fremtid..

Den 9. juni udtaler en 18 årig sømand der afmønstrede i slutningen af april, at skibet sejlede med våben, mens han var påmønstret.

Ifølge Danmarks Rederiforening er danske skibe årligt involveret i 4 til 5 alvorlige episoder med piratoverfald og lignende. Men det er første gang i nyere tid, at situationen er endt med en så langvarig og alvorlig gidseltagning som med Danica White.

Translation

Syv brugere af Dagcentret havde tilmeldt sig en tur, der var forbeholdt herrer, til det midtjyske. Til formålet var to fra personalegruppen – Jens og Henning - blevet udpeget til blandt andet at varetage chaufførjobbet. De blev af brugerne hurtigt omdøbt til Slaverne. Det var på forkant aftalt, at der ikke måtte medtages damer i bussen, før Storebæltsbroen var krydset. Det blev ikke mindst gjort i den hensigt at drille de mange kvinder på Dagcentret, idet mange af *herrerne* ikke lagde skjul på, at det kneb gevaldigt med potensen, hvilket dog ikke holdt Roland tilbage i hans praleri med hans stærke sæd. Roland har en ualmindelig stor forkærlighed til historier, der bevæger sig under bæltstedet; men formår at levere dem på en måde, der får selv de mest sirlige damer til at trække på smilebåndet.

En vigtig årsag til, at damernes accept af Rolands lidt mere beskidte historier har en betydelig længere elastik, er, at han rummer en overflod af selvironi. Således lægger han ikke skjul på, at hans penis knækker sammen på midten. Ifølge ham selv skyldes det, at han for år tilbage fik transplanteret en ny, som efter solidariske principper bestod af diverse forskellige familiemedlemmers ”tilskud”. Der skete dog én fejl: Svigerfaderens stykke blev indopereret i midten. På trods af hans sjofle tankegang er han en populær familiefar med et intakt ægteskab, der om få år opnår Guldstatus, børn, børnebørn og oldebørn.

Ved afgang fra centret placerer Roland sig strategisk på det midterste sæde i minibussen lige bag de yngre chauffører. En del af personalet og en stor gruppe brugere har taget opstilling – ivrigt vinkende – udenfor Dagcentret. Selv det administrative personale stikker næsen på ruden for at oplevelsen til sig. Der er ingen tvivl: Blandt de mange ture Dagcentret har arrangeret, har herreturen vundet den største fokus.

Det første stop finder sted på den første rasteplads efter Storebæltsbroen. Her skal frokosten i form af medbragte madpakker fra centret indtages – og damerne skal kigges an. Roland udbeder sig en mobiltelefon til låns, fordi

han gerne vil ringe hjem til moar, som han ynder at kalde sin kone Inger. Det lykkes også at få forbindelse; men der er motorvejsstøj på linien:

- *Er det Inger?*

- *Ja*, besvarer hans kone fore-spørgslen.

- *Du er da ikke min kone*, fastslår Roland, der ikke kan genkende sin kones stemme.

Hvorvidt det skyldes, at denne kommentar ikke falder i god jord eller tekniske problemer er vanskeligt at sige; men samtalen afbrydes efter få sekunder.

Roland ringer igen, opnår kontakt og sludrer lidt med en Inger. Han er tydeligvis ikke tryk ved situationen:

- *Det var fandeme ikke min kones stemme.*

Selskabet tygger lidt på problemet, men drager videre mod det jyske. I minibussen fastholder Roland, at der er noget galt. Jens og Henning, som hjalp med at indtaste telefonnummeret på den for Roland uvante mobiltelefon, er sikre i deres sag: Det var Inger.

På vej mod Silkeborgkanten har Rolands konstante problemfokusering fået Henning til at udtænke en skarp plan:

- *Mobiltelefoniselskaberne har udviklet en speciel teknologi, der kan oversætte de forskellige dialekter fra den ene landsdel til den anden. Når du ringer fra Fyn, så vil du høre modtagerens stemme på fynsk. Hvis du ringer fra Jylland, vil du modtage den på jysk. Det er derfor, du ikke kan genkende din kones stemme.*

- *Det var satans*, svarer Roland skeptisk.

- *Den er god nok. Det kaldes translation*, bistår Jens.

Roland bringer jævnlige skeptiske problemer på bane i løbet af weekendturen, og Jens og Henning fastholder deres syge påstand. De resterende tier uden at grine. På hjemturen overgiver Roland sig:

- *Det kan godt være, at vi ikke fik fat i nogen damer; men jeg har sgu lært noget nyt.*

Reno

København september 1807

Første terrorbombardement af en storby

Generalprøve på en terrortragedie

Hovedstæder og storbyer var mange gange før i historien blevet belejrede, udsultede, stormede, udplyndrede og nedbrændte af fjendtlige hære. Men i begyndelsen af 1800-tallet var krigskunsten udviklet så vidt, at de kunne indtages uden store tab fra angribernes side, uden nærkamp: Døden kom fra luften, og der var intet forsvar mod den.

Generalprøven på det 20. århundredes tragedier fra Guernica over blitzen mod London til de britiske bombardementer mod de tyske byer og atomudsløttelsen af Hiroshima og Nagasaki, som i det nuværende følges op af Shock&Awe over Bagdad, Irak og Afghanistan, fandt sted for nøjagtig 200 år siden i København, Danmark. Under Napoleonskrigene, hvor Danmark havde allieret sig med den franske erobrere.

Den danske hovedstad havde før oplevet belejring og storm, da den i 1807 blev udsat for en talmæssig overlegen og bedre udstyret britisk angrebshær. Selvom ca. 20 pct. af byens befolkning på omkring 100.000 var tilknyttet militæret, var der ingen midler til at modstå den moderne dræberteknologi, som blev afprøvet ved bombardementet af København den 2.-5. september 1807.

Tusindvis af raketter, forsynet med modhager, blev fra det mørkede og nætterne igennem sendt ind over byen sammen med sprængbomber, der kunne trænge igennem mange etager, før de eksploderede. Englænderne sigtede specielt mod byens spir og tårne og beskød mest intensivt det folkerige kvarter omkring Vor Frue Kirke og uni-

versitetet. Virkningerne var ødelæggende. Indbyggerne kunne ikke gøre så meget andet end at forsøge at flygte til Amager, forsøge at slukke brandene eller samle sårede og døde op. Domkirkens spir blev antændt. Det flammende og nedstyrtende kirketårn i den sorte nat blev for eftertiden et billede på de københavnske rædselsnætter.

Englændernes krav var byens overgivelse og udlevering af hele den danske flåde, som man frygtede ville blive brugt til afspærring af det britiske ørige. Det var blevet blankt afvist, men efter de tre dages bombardement, der havde lagt hen ved en femtedel af byen i ruiner, og hvor brandene stadig blussede, måtte den militære ledelse kapitulere. Enevoldskongen var for længst flygtet. København blev delvist ødelagt og besat af de fremmede tropper – og flåden, Danmarks største og kostbareste militære aktiv, blev uskadt ført bort af englænderne.

Her op til 200-året for terrorbombardementet forlyder det, at UK vil levere noget af sit krigsbytte tilbage i den venskabelige ånd, som passer sig for medlemmer af samme union og allierede i nye kolonikrige i Mellemøsten og Asien.

Bombardementet af København, der ophævede skillelinjen mellem militære og civile mål, eller gjorde den utydelig og illusorisk, vakte bestyrtelse og harme i datidens verden. Der skulle gå mere end hundrede år før tilsvarende bombardementer af storbyer og deres indbyggere igen blev sat på den militære dagsorden.

Siden 2. verdenskrig har kampen om luftherredømme, og truslen mod civilsamfundene om tilintetgørelse fra bomber og raketter, stået i centrum.

I dag gælder kampen kontrol med verdensrummet – og stadig verdensherredømme...

- os

Vidner til bombardementet

København i ruiner efter bombardementet. Her omkring Gråbrødre Torv

Natten mellem den 4. og 5. september 1807 var den værste under bombardementet, den 'forfærdeligste nat i Københavns historie'.

Den unge officer **Johan Christian Drewsen**, som bl.a. var udkommanderet på Kastellet og Københavns vold, fortalte senere herom:

"Den tredje bombardementsnat var i sandhed frygtelig. I linie med Halmtorvet havde englænderne et bombebatteri af 12 morterer, der brugtes så flittigt, at intet øjeblik forløb uden at vi så bomber og raketter over vores hoveder. Tømmerpladserne var skudt i brand, og da det blæste stærkt fløj store gnister gløder ind over volden, og vor lejr var nær gået op i flammer, Hvad angst, jammer og ødelæggelse så jeg ej denne nat! Især er endnu erindringer levende hos mig om den rædselsfulde angst, hvoraf et gammelagtigt fruentimmer var besat, der ville til Christianshavn, men ej vovede at passere Langebro, som hun med rette anså for farlig. Medlidenshed drev mig til at følge hende, indtil hun var i sikkerhed. Jeg så nakken slås af to fruentimmer, jeg så indvoldene vælte ud af en borger, som en bombe traf; jeg så en bombe falde på en artillerist, der sov, og splitte ham således ad, at man kun på stænger, som man stak under hans levninger, kunne bære dem bort. Til sidst brød man sig ei mere om sådanne begivenheder, men dog farer det endnu igennem mig, når jeg tænker på, at jeg stod på volden og så, at en fjendtlig kugle fra Pesthusbatteriet, dræbte og hårdt sårede 5 eller 6 livjægere (*datidens hjemmeværn, KP*) på de afbrændte tømmerpladser; blandt hvilke Drestrup, som vi flere år så i København på to træben ..."

Fravalg af selvstændighed

Danmarkshistorien er en lang serie af lemlæstelser og fortrængte nederlag, ikke mindst fremkaldt af diverse kongers dynastiske ambitioner, senest af imperialistiske.

Nogle historikere har ved 200-året for Københavns bombardement været ude med, at året 1807 og denne krig var 'vigtigere' end nederlaget i 1864 og besættelsen 1940-45. Tanken er, at de konkrete konsekvenser var større: Det danske nederlag i 'Englendskrigene' førte til statsbankerot og forarmelse og 'tabet af Norge', som efter krig mod dets vilje blev tvunget til at indgå i union med Sverige.

Men allerede Christian IV's stormagtsdrømme havde lemlæstet landet. I 1645 - efter svensk besættelse af Jylland og Skåne - blev store norske områder - Jämtland og Härjedalen - indlemmet i Sverige, Gotland og Øsel blev afstået. I 1659 var Danmark som helhed ved at blive indlemmet i nabolandet. 'Stormen på København' den 11.-12. februar 1659 mislykkedes imidlertid for den svenske Karl Gustav. Men de gamle danske landsdele Skåne, Halland og Blekinge blev indlemmet i Sverige - og i løbet af det næste århundrede brutalt forsvenskede.

1864 førte til tabet af Sønderjylland, som først i 1920 blev genforenet med det øvrige Danmark efter at have modstået en barsk germaniseringsproces.

I det 20. århundrede blev de sidste egentlige danske kolonier solgt; Island løsrev sig - mens Grønlands og Færøernes endelige status endnu er uafklarede i det 21.'s begyndelse.

Igennem alle de nævnte krige har Danmark eller dele af landet været besat af svenskere, englændere og tyskere. Udfaldet er bestemt af de europæiske alliancer, og fredsbetingelserne har i regelen været dikteret af de til enhver tid mægtigste magter. Det har ført til en strategisk opportuniste hos de herskende, som altid søger at alliere sig mod 'den stærkeste', den formodede 'vinder' - og som har fravalgt en reel selvstændig neutralitets- og udenrigspolitik.

C.W. Eckersbergs skitser af flygtende københavnere

Nazi skændsel i Kolding

Af Kommunistisk Politik

Nazistisk vold ved internationale nazisters forsøg på at gennemføre en Hess hyldestmarch i Kolding. Anti-nazistisk reportage fra Kolding lørdag den 18. august 2007

Da myndighederne i Tyskland forbød europæiske nazister at gå fejringmarch på 20 årsdagen for Hitlers næstkommanderende Rudolf Hess' død, var Danmark en oplagt mulighed. Her kan nazister i forvejen få statsstøtte til dagligt at sprede deres naziudgydelser via nazi-proppanda og nazi-sender.

Valget blev Kolding, Stedet for marchens start skulle være ved Banegårdspladsen.

Ved at slå blikket op ville de kunne øjne Gestapos hovedkvarter Staldgården ved Koldinghus. Danske modstandsfolk blev her tortureret under besættelsen, og nazioverløbere havde deres gang her.

En anden ting var for nazisterne at blive set offentligt ved en anmeldt demonstration, som skulle gå fra Bane-

gårdspladsen og hen til Byparken ca. 1 km borte.

Da det kom til stykket valgte de at blive væk fra Banegårdspladsen.

Talte man med almindelige koldingensere, som nysgerrigt så på, så hørte man igen og igen: *Utroligt at sådanne kræfter kan få lov til at komme her! Fint at de blev forhindret i Tyskland!*

Indenfor mediebranchen havde mange en anderledes tilgang: At det var svært at trække grænsen. Men ofte blev der tavshed, når man fremførte at nazisternes ytringsfrihed brændte op med røgen i krematorieovnene.

Antinazister havde indkaldt til demonstrationsmøde og var blevet forvist til den anden ende af byen. Men det var jo svært ikke at komme forbi Banegårdspladsen, de kom jo med toget i fællestransport. Derfor tog politiet arbejdstøjet på og gelejdede dem via en tunnel over på den anden side af banen med retning mod Stejlbjerganlægget i den anden ende af byen.

Men nazisterne havde valgt Banegårdspladsen fra, for dem var det en sårbar plads. Den

antinazistiske aktivitet havde gjort sin virkning. Reelt var nazisternes proklamerede nazi-march blevet annulleret.

De startede op lige ved siden af Byparken, hvor de havde reserveret plads bag gamle fabriksbygninger. Her var nazisterne opmarcheret og klar til "march-indtog" rundt om hjørnet og ind i et nærliggende anlæg. En afstand på højst 200 meter, hvor de blev udsat for spottende tilråb: "Nazi 'raus".

Forrest for 'demonstrationen' gik Jonni Hansen med en fanebærer. Begge skulle sidenhen leve op til nazismens menneskefjendske voldsideologi og endte med at blive anholdt og fængslet, foreløbig frem til 30. august. Fanebæreren for et voldeligt overfald på en yngre kvinde og Jonni Hansen for vold mod politiet.

Ude midt på den tidligere boldbane dannede nazisterne en rundkreds og Jonni Hansen og en fremtrædende svensk nazist kom med deres udgydelser under tilråb af en meget lille skare flere hundrede meter borte. Politiet holdt sig meget forsigtigt på sidelinien og var mest optaget af at forhindre synlige moddemonstranter i at komme ind til området.

Antifascister i strips forhindres i at protestere

Nazi = forbrydelse

Pludselig sætter nazisterne i løb i retning af gruppen af tilråbende tilskuere med fanerne løftet som slagvåben. Et par unge piger havde i forvejen trukket sig lidt fra den tilråbende gruppe, som var genstand for nazistenes irritation. Alle løb væk fra nazisterne - herunder en række politifolk på stedet.

Nu gjaldt det for de protesterende om at komme af sted; redningen ville være at slippe over i et buskads. Men den langsomste, en spinkel yngre kvindelig tilskuer, nåede ikke i skjul for de nazistiske bøller, men blev overfaldet med spark og slag med Dannebrog's fane-skaft!

Heldigvis tog ikke alle betjente bene på nakken. Nogle satte efter voldsmanden, den forreste danske fanebærer blev overmandet, strippet og lagt på jorden. En af de anti-nazistiske tilskuer, en lokal koldingensisk kvinde, der nåede at gemme sig i buskadset, udtalte: - *Jeg blev virkelig forskrækket da nazisterne satte i løb imod os. Men jeg blev først rigtig bange, da jeg så at betjente også løb væk fra nazisterne.*

Midt under turbulensen blev politiet udsat for almindelige menneskers spontane og forargede råb: Så gør dog noget for at kontrollere dem!

Det politiet mest var optaget af var, om der skulle komme grupper af synlige modstandere i sort beklædning ind på pladsen.

Antifascistisk protest i Horsens, lørdag den 18. august

Men nogle demonstranter havde gemt sig i et andet buskads forsynet med æg, som senere blev kastet ind imod nazigruppen.

Længere oppe af vejen 500 meter derfra var en lang række yngre moddemonstranter anbragt på fortovet siddende i det politiet sarkastisk kalder "futtog", som kyllinger på spyd, forsynede med striphåndjern. Deres forbrydelse: De ønskede at komme tættere på, så de kunne se og i råbeafstand vise hvad de mente om nazidemonstrationen.

Dette var bl.a. hvad det store antal anholdelser af antifascister i Kolding rummede: Siddende på fortovet på ubestemt tid for så at blive kørt på stationen og registeret og herefter blive løsladt. De kan alle se frem til en bøde for ikke at fjerne sig. Næsten alle de op mod 100

Rudolf Hess fakta

Rudolf Hess var Adolf Hitlers stedfortræder. Han blev idømt livsvarigt fængsel og aldrig benådet. I dag bliver han af nazister tilbudt fordi han hele vejen igennem holdt fast i nazismen. Efter 46 år i de allieredes krigsforbryderfængsel i Berlin-Spandau begik han selvmord den 17. august 1987.

anholdte nazi-modstandere blev løsladt ud på aftenen.

Selvom den danske verdenspresse var massivt til stede, har store dele af den ikke fokuseret på nazisternes voldelige fremstød og overfald. Tingene fremstilles i stedet, som om det er uregerlige voldelige "autonome", politiet er nødt til at tilbageholde for at sikre ro og orden. *Realiteten er, at antinazisterne blev tilbageholdt for at nazi'erne kunne få ro til deres kriminelle optræden uden mishagsytringer.*

Hvilket heldigvis ikke lykkedes for dem.

Det officielle Danmarks forsonlige holdning til nazismen blev endnu engang sat i relief. Det samme blev politiets optræden og handlemåde, der igen slog hårdt ned på antifascister for at sikre uforstyrret demonstrationsret for nazistisk optræden. Men nazi er forbrydelse og har fortabt retten til forsamlings- og ytringsfrihed.

Den store fører Jonni Hansen på en fodboldbane sammen med en fanebærende voldsmand. De er nu begge fængslet.

Et kæmpe politiopbud skulle beskytte nazis "ytringsfrihed", men nazierne gik amok...

Flugten fra demokratiet

Af Omar Dhahir

Halvanden snes lejesoldater af den type, som fås billigt, er hentet til Danmark, så de kan undgå deres retfærdige straf. Danmark har vist glemt den straf, tyskertøsene fik efter besættelsen, skriver Omar Dhahir, danskiraker, studielektor, phd

Retfærdighed! Den generation af danskere, der oplevede 9. maj 1945, husker den stadig. De følgende generationer og nye danskere, der kom til Danmark årtier efter, kan kun læse eller høre om det sjældne steder. Eksempelvis den straf, som danskerne efter befrielsen påførte de landsforræderiske danske kvinder, der under besættelsen var blevet kærestet med tyske soldater. De blev klippet skaldet og blev kørt rundt helt nøgne i lastbiler i de danske byer.

Det kan diskuteres, om det var fair, at de stakkels kvinder fik den straf, men et

42 procent af amerikanerne vil ud af Irak øjeblikkeligt

I en meningsmåling foretaget i august af Harris Interactive ønsker hele 42 procent af amerikanerne, at de amerikanske soldater trækkes ud af Irak her og nu. Det er en markant stigning siden juli 2003, hvor kun 18 procent af den amerikanske befolkning havde den holdning.

Meningsmålingen afspejler således tydeligt USA's kolossale fiasko og nederlag i Irak.

Frit Irak Blog

eller andet sted minder den straf og scenen af ydmygede nøgne kvinder om begrebet "retfærdighed", og hvordan det gælder for folk, der af en hel befolkning betragtes som landsforrædere, folk der hyggede sig med fjenden mens landet led under en grim besættelse.

Man ved ikke, hvad tyskerne ville have gjort ved deres danske kærester, hvis Tyskland ikke havde tabt krigen, og de havde haft muligheden for fredeligt at trække sig ud af Danmark, især hvis de havde dræbt en million danskere og efterladt landet i ruiner. Kunne det ikke tænkes, at de ville tage de stakkels kvinder med for at skåne dem for den skæbne, som ellers ventede dem i hænderne på vrede danskere?

MAN kan desværre ikke rekonstruere historien på en hypotetisk måde, men i lyset af andre lignende situationer kan man alligevel forestille sig, at tyskerne ville have gjort det. De ville have taget deres kærester med, især hvis kæresterne selv havde erkendt, at de var forrædere og ikke havde en jordisk chance for at overleve efter befrielsen. Det ville bare være en måde at sige "tak" på til frivillige tjenere, der bare stillede sig selv til rådighed for at behage besættelsessoldater.

Spørgsmålet ville bagefter være, hvor forurettet og hvor frustreret danskerne ville føle sig over, at landsforrædere slap afsted med deres ugeringer.

Det er denne situation, danskerne i dag bør indleve sig i, for at forstå den danske regerings beslutning om at give asyl til nogle irakere, som af den irakiske befolkning betragtes som forrædere og lejesoldater.

Danmark deltog i krigen mod Irak med den begrundelse, at Irak var i besiddelse af masseødelæggelsesvåben og dermed udgjorde en trussel mod verdenssamfundet.

De omtalte våben blev aldrig fundet, hvorfor vores politikere senere fandt på en ny begrundelse, nemlig at vi deltog i besættelsen af Irak for at hjælpe til at demokratisere Irak.

I dag har disse politikere endelig taget

den rigtige beslutning om at trække sig ud af Irak, en beslutning, som først kom, efter at de aktivt deltog i ødelæggelsen af Irak, og efter at over en million irakere blev dræbt, mens de var der.

Demokratiseringen viste sig at gå ud på at sende fire millioner irakere på flygtningelejre i nabolandene og i deres eget land, hvor FN nu erklærer, at børn i disse lejre ikke går i skole og mangler mad og lægebehandling.

Mens den irakiske befolkning dagligt oplever et demokratisk blodbad, som vi har været med til at skabe, lister Danmark i al stilhed ud. Det eneste, som Danmark nu yder irakerne - måske som en undskyldning for deltagelsen i at påføre dem denne tragedie - er at tage "souvenirer" fra Sydirak med hjem til Danmark - de "kærester" eller tolke, som deltog i ødelæggelsen af deres land, ydmygelsen af deres folk og udbredelsen af død og drab i Irak.

Man bør stille vores politikere et par spørgsmål. Hvis de virkelig tror, at de har bidraget til demokratiseringen af Irak, hvorfor lader de så ikke disse "tolke" blive i demokratiet? De kan jo bidrage yderligere til demokratiseringen af deres land efter at have været på kursus i demokrati hos danskerne i mere end fire år.

Og hvis disse politikere nu erkender, at de kun har bidraget til ødelæggelsen af Irak, således at demokratiske tolke ikke kan overleve i landet, efter at vi trækker os ud, hvorfor har de så kun dårlig samvittighed over for disse såkaldte tolke?

Hvad med de fire millioner irakere, der bliver udsat for alle mulige former for ydmygelser? Hvorfor nægter Danmark ikke blot asyl, men også besøgsvi-sum til irakere? Hvis Irak som følge af besættelsen er blevet så farligt, at vores tolke må flygte, hvorfor vil Danmark så sende irakiske asylansøgere hjem?

Retfærdighed! Er det et begreb, som er faldet ud af demokratiets ordbog? Har vores politikere virkelig dårlig samvittighed over, at de har deltaget i ødelæggelsen af Irak?

Hvis det virkelig handler om dårlig

Irak: Modstanden sejrer!

samvittighed, så bør de ikke have den over for ”tolke”, der i forvejen har vist, at de ved at samarbejde med en besættelsesmagt forrådte deres fædreland og dermed fortjente, hvad landsforrædere normalt fortjener.

Men hvis det handler om en modydelse for den tjeneste, disse tolke har ydet danskerne, så kunne de belønnes med et par hundrede dollar, hvis de blev dræbt af modstandsbevægelsen - akkurat på samme måde, som Danmark betalte blodpenge til de irakere, som blev dræbt af danske soldater.

Disse tolke er på ingen måde hverken menneskeligt eller moralsk mere værdifulde end andre uskyldige irakere, og de fortjener heller ikke en mere anstændig behandling. Tværtimod, de vækker afsky på samme måde eller endda mere end de danske kvinder, der var kærestes med tyske soldater. Ødelagde tyskerne måske noget, eller dræbte de nogen danskere med de stakkels kvinders hjælp? Hvorfor ydmygede danskerne dem, og hvorfor viser danske politikere nu barmhjertighed over for andre landes forrædere?

Vores politikere bør have dårlig samvittighed over for hele den irakiske befolkning, og de ved godt hvorfor. Hvis irakere, bortset fra vores kære tolke, ikke er værd at have dårlig samvittighed over, så bør politikerne i det mindste have dårlig samvittighed over for de danske unge mænd, nogle af Danmarks bedste sønner, der efter deres bedste overbevisning troede, at de blev sendt til Irak for at hjælpe den irakiske befolkning.

De betalte deres liv som en pris for, hvad de troede var demokratisering af et land. Det er en skam, at de unge tapre mænd ofrede deres liv, så halvanden snes lejesoldater af den type, som sælges og købes til den billigste pris, kommer til Danmark for at undgå deres retfærdige straf.

Det er en skam, at de danske politikere ofrede danske soldater for en påstået demokratisering af Irak, mens de i dag beskytter irakiske besættelsestolke. Hvis disse tolke virkelig troede, at de ved deres tjeneste hos den danske besættelsesmagt bidrog til demokratisering af Irak, så må de bliver dér og føre kampen for demokratiseringen videre, efter at besættelsesmagterne begynder at

Amerikanske soldater med liget af irakisk lejesoldat

erkende nederlaget.

Og noget helt andet: Hvorfor denne bekymring for tolkene? Kollapser besættelsen i Irak ved danskernes tilbagetrækning? Befrielsesbevægelsen har jo endnu ikke overtaget magten i landet, og den ”demokratisk” indsatte besættelsesregering har endnu ikke helt tabt kontrollen over den såkaldte ”grønne zone”.

SOM dansker med irakisk baggrund ved jeg, at irakerne altid har været taknemmelige over for Danmark og de andre

lande, der tidligere beskyttede de irakere, der flygtede fra diktatoriske regimer!

Men irakerne ser med afsky på tolkenes asylsag i Danmark på samme måde, som danskerne ville have set på tyskerne, hvis de havde taget deres danske kærestes med hjem, efter at have destrueret landet.

At samarbejde med en besættelsesmagt har samme bitre smag for befolkningen, lige meget om man er kæreste med besættelsessoldater eller om man tolker for dem - højst sandsynligt også under torturafhøringer af fanger.

Rapport: Otte millioner irakere har brug for akut nødhjælp

Den amerikansk ledede krig mod og besættelse af Irak, som de kriminelle krigsinstiftere og massemordere som Fogh har den infame frækhed at kalde et ”fremskridt”, har udløst en regulær humanitær krise, hvor en tredjedel af alle irakere, cirka otte millioner, har brug for akut nødhjælp.

Det fortæller en rapport fra Oxfam og NCCI (et netværk af 80 internationale og 200 irakiske ngo'er, der arbejder i det besatte Irak), der blev offentliggjort i slutningen af juli. I rapporten konstateres det blandt andet:

Fire millioner irakere (15 procent) kan regelmæssigt ikke købe mad nok.

- 70 procent har ikke nok rent drikkevand – i 2003 var tallet 50 procent.
- 28 procent af alle børn er fejler-nærede – før invasionen i 2003: 19 procent.
- 92 procent af irakiske børn har indlæringsproblemer, primært på

grund af at de lever i konstant frygt.

- Mere end to millioner – primært kvinder og børn – er flygtet til andre steder i Irak.
- Yderligere to millioner irakere er flygtet ud af landet, hovedsageligt til Syrien og Jordan.

Katastrofens omfang tydeliggøres yderligere af, at tallene fra 2003 er fra et Irak, der var underlagt de folkemorderiske amerikansk-britisk ledede FN-sanktioner, som kostede to millioner irakere livet fra 1990 til 2003, sanktioner, hvor det var ulovligt for Irak at importere selv toiletruller og sæbe, fordi disse varer indeholder stoffer, som kunne anvendes til masseødelæggelsesvåben!

Krigen og besættelsen er årsagen til irakernes lidelser, og der vil ikke komme fremskridt, før besættelsen er bragt til ende.

Frit Irak Blog

Hvem ejer Nordpolen?

Af Kommunistisk Politik

Kampen om Nordpolen og en fjerdedel af verdens uudnyttede råstoffer er i gang.

Danmark er med – helt i front.

I den seneste tid er interessen for klodens råkoldeste og mest øde egne vokset enormt. Rusland har plantet et flag på havbunden i 4261 m under Nordpolen for at markere sit krav på området. USA, Canada, Danmark og Norge har alle afvist russernes krav på undergrunden – og afviser at Rusland overhovedet har noget at gøre der. Aviser som Jyllands Posten og Kristeligt Dagblad skriver ledere om den 'ny russiske imperialism'.

Samtidig har også Canada meddelt, at det også gør krav på Nordpolen. Premierminister Stephen Harper sagde i en erklæring i Resolute Bay, Nunavut, ca. 595 km syd for Nordpolen, at landet vil bygge to nye militæranlæg i det arktiske område i et forsøg på at forfægte suveræniteten i området. Det skete kun en uge efter, at Rusland symbolsk hævdede sit krav ved at sende undervandsbåde til området med det symbolske flag.

USAs Geologiske Undersøgelser (USGS) vurderer, at havområdet under Det Arktiske Ocean, som rummer 1,2 mio. km², sandsynligvis rummer en fjerdedel af verdens uopdagede forekomster af olie og gas. 25 pct! Det er nok til at starte et rustningskapløb og varme krige for.

Verdensnaturfonden WWF kræver i lyset af klimaændringerne en begrænsning af retten til at hente disse ressour-

Britisk-canadisk-amerikansk ekspedition til Nordpolen. Danmark er med på dette hold.

cer op fra havbunden i de arktiske områder, som er allerhårdere ramt af den globale opvarmning. Organisationen har stillet forslag om at der laves en tilsvarende traktat for Nordpolen, som den der har været i kraft for Sydpolen siden 1959.

Videnskabsminister Helge Sander (V) mener, at WWF Verdensnaturfondens krav om at lave en traktat for at beskytte Nordpolens områder er urealistisk.

- Det har konsekvenser, jeg slet ikke kan overskue. Jeg kan ikke forestille mig, at Danmark skulle afskrive sig retten til at udnytte undergrunden, siger han.

Fra den danske statsminister lyder lidt andre toner – eller gør der? Han opfordrer i al fald andre lande til at holde igen med at gøre krav på Nordpolen. Fogh mener tilsyneladende, at Nordpolen er fælleseje for verdenssamfundet.

- Der kommer ikke noget godt ud af, at forskellige lande gør krav på Nordpolen. Nu er jeg ikke ekspert, men jeg er tilbøjelig til at mene, at Nordpolen er fælleseje for verdenssamfundet, siger han.

Og det lyder jo meget rigtigt – men hvorfor vil Helge Sander så ikke være med til en aftale?

Helge Sander har sendt en gruppe danske forskere med den svenske isbryder 'Oden' til klodens nordligste havområder. Ekspeditionen skal blandt andet søge at bevise, at havbunden ved Nordpolen hænger geologisk sammen med Grønland via den undersøiske

bjergkæde Lomonosov-ryggen. De data skal bruges til at gøre krav gældende under FN's havretskonvention.

- Den igangværende ekspedition har ikke noget med olie og gas at gøre. Den handler alene om at dokumentere, hvorvidt Grønlands sokkel strækker sig ind under Nordpolen. Og hvis vi så får dokumenteret den ret og får den tildelt, vil det ikke være rigtigt at afgive retten, hvis der er så store energiresourcer i området, og det kan være med til at løse olieproblemer om 15-20 år, siger Helge Sander.

Efter at Danmark i 2003 underskrev FNs havretskonvention. Fra ratificeringen har Danmark 10 år til videnskabeligt at dokumentere sokkel- og andre geologiske sammenhænge, der kan understøtte et dansk-grønlandsk nordpolskrav. Frem til 2010 er der afsat hen ved en kvart milliard kr. hertil. Tilsvarende ekspeditioner foretages af de andre 'arktiske nationer'. Det ventes at FNshavretskomite vil afgøre spørgsmålet om ejerskab af Nordpolen i 2014.

-lv

Thule-radaren: Stjernekrig og militarisering af Arktis

Netavisen
Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
www.kpnet.dk

Nordamerikansk integration og militariseringen af det arktiske område

Af Michel Chossudovsky

Den canadiske professor Michel Chossudovsky skriver om de faretruende udviklinger af det canadisk-amerikanske samarbejde og dets konsekvenser.

Slaget om Nordpolen er en del af en global militær dagsorden om erobring og kontrol af territorier. Det er blevet kaldt den nye kolde krig mellem Rusland og Amerika.

Washingtons mål er at sikre sig territorial kontrol på vegne af de anglo-amerikanske oliegianter med betydelige arktiske reserver af olie og naturgas. Den arktiske region indeholder måske op mod 25 % af verdens olie- og gasreserver ifølge nogle vurderinger. (Moscow Times, 3.8.07.) Disse vurderinger bekræftes af USAs Geologiske Oversigt (USGS): "Der eksisterer en reel mulighed for at der kunne findes en ny olieprovins i verdensklasse svarende til Nordsøen." (Citeret af CNNMoney.com 25.10.06.)

Set fra Washingtons synsvinkel er slaget om Nordpolen en del af en mere omfattende global militær dagsorden.

Det er tæt forbundet med processen for nordamerikansk integration under Aftalen om Sikkerheds- og Velstandspartnerskab (SPP) og den foreslåede Nordamerikanske Union (NAU). SPP forud-

ser militarisering af et umådeligt stort område, der strækker sig fra Det caribiske Hav til det canadiske Nordpolsområde, under ledelse af en foreslået "multiservice [nordamerikansk] forsvarskommando".

Det er også relateret til Amerikas hegemoniske mål i forskellige dele af verden, inklusive Mellemøsten. Det underliggende økonomiske mål for USAs militære operationer er erobring, privatisering og tilegnelse af verdens reserver af fossilt brændstof. Det arktiske område er ingen undtagelse. Det arktiske område er en integreret del af "Slaget om Olien". Det er en af de endnu eksisterende fronter omkring udtømte energireserver.

De arktiske stater (med territorier nord for polarcirklen) er Rusland, Canada, Danmark, USA, Norge, Sverige, Finland og Island. De tre førstnævnte lande (Rusland, Canada og Danmark) besidder betydelige territorier der strækker sig op nord for Polarcirklen (se kortet).

Vendt mod Rusland, som er i gang med at kræve sin del af den arktiske sokkel, er Washingtons arktiske strategi forbundet med en bredere proces for militarisering og territorial integration.

FNs konvention om havets lov

De forenede Stater har indført en ensidig tilgang til arktisk udvikling. De har nægtet at godkende FNs konvention fra 1982 om havets lov (UNCLOS), som blev ratificeret af både Rusland og Canada. En komite under FN administrerer for tiden konventionen om havets lov.

USAs transpolare territorium er langt mindre end Ruslands, Canadas og Danmarks. USAs territorier der grænser op til det arktiske område, begrænser sig til Nordalaskas kystlinje, der strækker sig fra Beringstrædet til grænsen mellem

USA og Canada i det nordøstlige Alaska. USA har et antal militære baser og installationer i Alaska. Der er adskillige menneskelige bebyggelser på Nordskrånningen (Nordalaskas kystlinje, der grænser op til Ishavet), iberegnet Prudhoe Bay, Barrow og Kap Lisborne. Denne Nordskrånning er rig på olie. Den var et af de første områder hvor man udvandt arktisk olie. Olierørledningen fra Alaska forbinder Prudhoe Bay på Nordskrånningen med havnen Valdez i Prince William Sound ved Gulf of Alaska.

Rusland

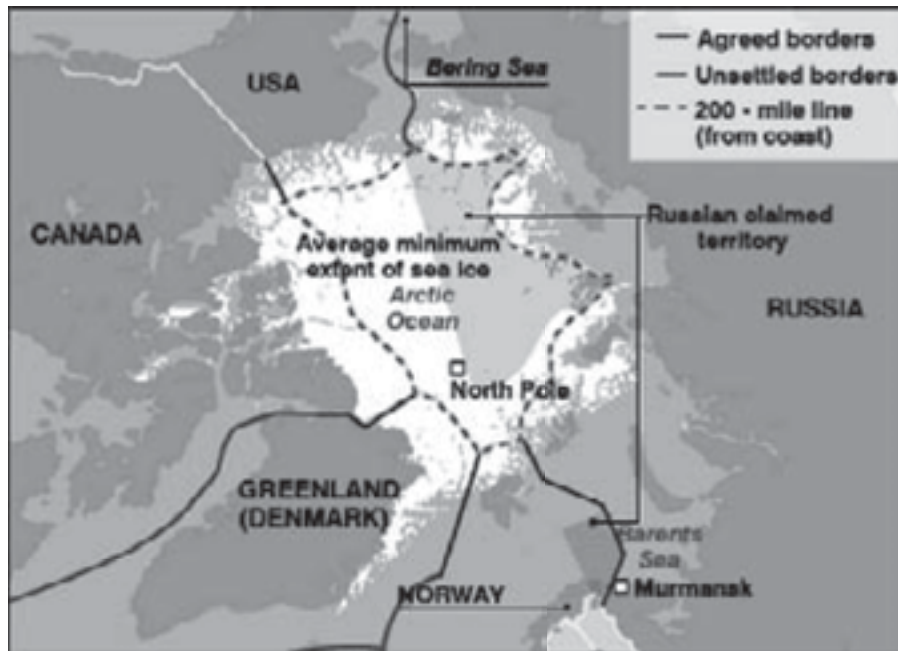
Derimod har Rusland langt den største kyststrækning mod Ishavet, fra den nordvestlige by Murmansk ved den russisk-finske grænse via hele den nordibiriske region til Beringstrædet, som adskiller Alaska fra Den russiske Føderation. Murmansk er den største by nord for Polarcirklen, med en befolkning på mere end 400.000 indbyggere. Med andre ord er det en betydelig del af den russiske kontinentsokkel der grænser op til Ishavet.

Allerede i Sovjettiden etablerede Rusland videnskabeligt-militære stationer på øen Novaja Semlja så vel som i Franz Josef-øhavet, der også er under russisk jurisdiktion (se kortet). Novaja Semlja blev brugt til underjordiske atomprøvesprængninger i Sovjettiden.

Nu hævder Rusland overhæredømme (under den internationale konvention om havets lov, UNCLOS) over et kolossal område på 1.191.000 kvadratkilometer, som er en del af den arktiske sokkel.

Dette territorium, som Rusland kræver undergivet den FN-komite der administrerer UNCLOS, siges at indeholde substantielle reserver af kulbrinte på Ishavets bund.

Den internationale konvention fra 1982 om havets lov (UNCLOS) fastsætter en 12 sømils zone for territoriale farvande og en større 200 sømils økono-

Nordpolens omstridte grænser. Kilde: BBC

misk zone, inden for hvilken et land har eksklusive borerettigheder efter kulbrinte og andre resurser.

Rusland hævder at hele feltet af Ishavsbund i trekanten der slutter ved Nordpolen, tilhører Rusland, men den FN-komite der administrerer konventionen om havets lov, har indtil videre afslået at anerkende Ruslands krav på hele den arktiske havbund.

For at kunne hævde juridisk at Ruslands økonomiske zone i Ishavet strækker sig langt ud over 200 sømilzonen, er det nødvendigt at fremlægge acceptabel videnskabelig dokumentation for at Ishavets havsokkel nord for de russiske kyster er en fortsættelse af den sibirske kontinentale platform. I 2001 fremsendte Rusland dokumentation til FN-kommissionen om grænserne for kontinentalsoklen, hvori man forsøgte at udvide Ruslands maritime grænser ud over 200 sømilzonen. Det blev afvist.

Nu hævder russiske videnskabsmænd at der er ny dokumentation for at Ruslands nordlige arktiske region hænger direkte sammen med Nordpolen via en undervandssokkel. I sidste uge vendte en gruppe russiske geologer tilbage fra en seks ugers rejse til Lomonosov-ryggen, en undervandssokkel i den fjerneste østlige del af Ruslands Ishav. De hævdede at højderyggen hang sammen med Den russiske Føderations territorium og bestyrkede dermed Rusland krav på den olie- og gasholdige trekant.

De seneste opdagelser vil med al

sandsynlighed tilskynde Rusland til at fremsende en fornyet anmodning til FN om at sikre dets rettigheder over Ishavets bund. Hvis ingen anden magt udfordrer Ruslands krav, vil det sandsynligvis blive godkendt uden protester.

Rusland baserer sit krav på den argumentation at denne del af den arktiske havsokkel er forbundet med Ruslands kontinentalsokkel gennem den 2000 km lange undersøiske Lomonosov-ryg. "Ifølge russiske medier vil den fysiske forbindelse til den russiske interkontinentalsokkel betyde at ryggen teknisk er en del af Rusland og derfor tilgængelig for udnyttelse."

Canada og Danmarks arktiske territorier og deres strategiske rolle

Næst efter Rusland har Canada og Danmark de største transpolare territorier.

For effektivt at udfordre og gøre indhug på de russiske territoriale krav i det arktiske område kræver Washington ikke blot samarbejde af Canada og Danmark, men også jurisdiktion over deres respektive nordlige territorier, som Washington anser for strategisk vigtige fra både et militært og et økonomisk standpunkt.

USA har militær tilstedeværelse i både Canada og Danmark (Grønland). Begge lande spiller en vigtig rolle i Washingtons arktiske strategi.

Canadas territorium strækker sig

mod nord til Queen Elizabeth-øhavet, der inkluderer Ellesmere Island med grænse til Lincoln-havet, der er en del af Ishavet. Ellesmere Island er en del af det canadiske territorium Nunavut.

Alert på Ellesmere Island (beliggende 82°28' nord, 62°30' vest) anses for den nordligste menneskelige bebyggelse i verden. I praksis fungerer den som en militær efterretningsstation (Canadian Forces Station Alert) og er under den canadiske hærs overkommando. CFS Alert ligger 840 km fra Nordpolen.

Militariseringen af det arktiske område er en del af processen for nordamerikansk integration under Aftalen om Sikkerheds- og Velstandspartnerskab (SPP). Den foreslåede Nordamerikanske Union (NAU) udgør et middel for USA til at udvide dets herredømme til Canadas arktiske territorier.

Da dannelsen af USAs nordlige kommando blev bekendtgjort i april 2002, accepterede Canada USAs ret til at anbringe USA-tropper på canadisk jord, helt ind på dets arktiske territorier.

"Amerikanske tropper kunne anbringes i Canada og canadiske tropper kunne overskride grænsen til De forenede Stater hvis kontinentet blev angrebet af terrorister, der ikke respekterer grænser, ifølge en aftale bekendtgjort af embedsmænd fra USA og Canada." (Edmunton Sun, 11. september 2002.)

I april 2006 ratificerede Canada formelt en fornyet Aftale om Forsvar af Nordamerikansk Luftrum (NORAD), ("Den fornyede NORAD"), som tillader USAs flåde og kystbevogtning at sende amerikanske krigsskibe ind i canadiske territorialfarvande, herunder dets arktiske havsokkelterritorier.

Grønland

Grønland, der er under dansk overherredømme, udgør en betydelig landmasse der grænser op til Ishavet.

Thule Air-Force-basen i Nordgrønland er under USAs jurisdiktion som US Air Force 821st Air Base Group. Den udgør USAs nordligste militære anlæg (76°32' nord, 68°50'W vest). Militærbasen ligger omtrent 1118 km nord for Polarcirklen og 1524 km syd for jordens Nordpol. Thule-basen ligger 885 km øst for den magnetiske Nordpol.

USAs Thule Air-force-base "er også

vært for 12th Space Warning Squadron, en tidlig advarselsstation for ballistiske missiler (ICBM'er) affyret mod Nordamerika."

Thulebasen er knyttet til NORAD og USAs nordlige kommandos hovedkvarter i Peterson Air-force-basen i Colorado. Thulebasen er også "vært for Afdeling 3 af 22d Space Operations Squadron, som er en del af 50th Space Wing's globale netværk af satellitkontrol".

Danmark er medlem af NATO og solidt allieret med USA. Både dansk og canadisk territorium vil blive brugt af USA til at militarisere det arktiske område. Danmark har også været en fast støtte for Bush-administrationens militære agenda i Mellemøsten.

Canadas arktiske militæranlæg

Ottawas beslutning fra juli 2007 om at etablere en militær station i Resolute Bay i Nordvestpassagen havde ikke til formål at understrege canadisk overherredømme. Faktisk var det lige det modsatte. Den blev etableret efter rådgivning fra Washington. En dybvandshavn i Nanisivik på den nordligste spids af

Ubåd på Nordpolen – militariseringen af Arktis en kendsgerning

Baffin Island blev også projekteret.

USAs administration står solidt bag den canadiske regerings beslutning. Sidstnævnte er ikke "en hævde af canadisk overherredømme". Tværtimod. Den er et middel til endelig etablering af USAs territoriale kontrol over hele Canadas arktiske region, iberegnet dens søveje.

Under den genforhandlede Aftale om Forsvar af Nordamerikansk Luftrum

(NORAD) har USAs militær fået adgang til Canadas indre territoriale farvande, herunder Canadas havsokkel og Ishavet, hvad der tilfældigvis også forsyner Washington under foregivende af "nordamerikansk overherredømme" med en formel ret til at udfordre Rusland i det arktiske område.

Global Research, 20. august 2007

Den filippinske kommunist og antiimperialist José Maria Sison ulovligt arresteret af hollandsk politi

Kære venner

Vi henvender os for at informere jer om at professor Jose Maria Sison, formand for International League of Peoples

Struggle (ILPS), ulovligt er blevet arresteret af det hollandske politi. Professor Sison blev arresteret til trods for højesterets beslutning i slutningen af juli 2007, der afviste kupanklager og de hundredvis af dokumenter som skulle udgøre det for beviser imod professor Sison og 50 andre enkeltpersoner.

Vi modtog også rapporter om at hjem og kontorer tilhørende filippinske ledere i Holland er blevet gennemført, og personlige computere er blevet konfiskeret af hollandsk politi.

Disse aktioner fra

hollandsk politis side er fordømmelige.

I lys af dette opfordrer vi dig /jeres organisation til at gennemføre øjeblikkelige protestaktioner og sende protestbreve til Hollands ambassade/konsulat og den filippinske ambassade/konsulat i jeres område for at tage afstand fra og fordømme den illegale arrestation og angreb på professor Sison's og andre filippinske ledere grundlæggende menneskerettigheder i Holland.

Vi vil sende jer mere detaljeret information senere.

Ser frem til jeres omgående aktion og støtte.

I solidaritet

**Ramon Bultron
ILPS-HK**

Styrk presset på Fogh, Brown & Co for EU-folkeafstemninger

I sidste uge bekræftede Storbritanniens relativt nye premierminister Gordon Brown, at han ikke vil sende den næste EU-traktat til folkeafstemning. Det skete ved et pressemøde i anledning af den tyske forbundskansler Angela Merkels statsbesøg.

- Gordon Brown bør ryster Tony Blairs udemokratiske skygge af sig og optræde selvstændigt og respektfuldt overfor demokratiet og den britiske befolkning. Han har ingen grund til at stå skoleret overfor Merkel, udtaler Ditte Staun, talsperson for Folkebevægelsen mod EU.

- Meningsmålinger viser, at et massivt flertal ønsker afstemning, over 50.000 har skrevet under på kravet i en indsamling

organiseret af det store dagblad Telegraph, en række fagforbund kræver afstemning og i parlamentet støttes kravet af Konservative, Liberale Demokrater og mindst 40 af Browns egne partifæller i Labour.

- I Danmark støttes kravet af et flertal af de opstillingsberettigede partier samt af masser af folketingsmedlemmer, EU-parlamentarikere og medlem-

mer i de øvrige partier. I Folkebevægelsen mod EU intensiverer vi indsamlingen af underskrifter og har indtil videre mødt en stor velvillighed og støtte. Vi opfordrer andre organisationer og partier til at støtte indsamlingen eller selv organisere indsamlinger. Flere danske medier har kritiseret regeringen for endnu ikke at love en afstemning. Det vil være flot, hvis de lod sig inspirere af Telegraph, siger Ditte Staun og tilføjer:

- Folkestyre kommer ikke af sig selv. Det er noget vi hele tiden må gøre en indsats for at vedligeholde, udvikle og styrke.

Folkebevægelsen mod EU

Ungdomshus vil klæde Nordvest

Beboere i Nordvestkvarteret bakker op om ideen om et nyt ungdomshus på Grøndalsvænge Allé 13. Derfor har vi dannet en beboergruppe for at støtte idéen om et ungdomshus i Nordvest. Vi mener, at det vil klæde området bag Fuglebakken Station godt og byder det nye ungdomshus velkommen.

- Vi håber på at få et kulturhus som er åbent for alle. I Nordvest har mange ikke råd til dyre cafebesøg og koncerter.

Derfor ser vi frem til at nyde godt af billige folkekøkkener og kulturtilbud, udtaler Janne Wedenborg fra beboergruppen for et ungdomshus i Nordvest.

Vores kvarter mangler rekreative og kulturelle tilbud til børn og unge og kommunen har netop lukket Sokkelund-

lille, som var vores eneste kulturelle tilbud til børn og unge Nordvest. Vi vil gerne have det samme levende kulturliv i vores kvarter, som Ungdomshuset på Jagtvej 69 var med til at give Nørrebro.

- Vi henstiller til politikerne om at finde en politisk løsning på problemet inden 6. oktober, hvor de unge siger, at de vil tage huset på Grøndalsvænge Alle, siger Janne Wedenborg.

Ugebladene

*og dets journalister - det lavest-
stående væsen af slagsen -
hvis opgave er at skrive om kongelige,
erhvervslivets topfolk, ministre o.s.v. o.s.v. -
ville (hvis man beskrev deres
gøren og laden) fint kunne ligestilles med
at udhælde en gammeldags latrintønde
- en hørm udspreddes og giver
voldsomt ubehag*

NB

I beboergruppen er der folk i alle aldre. Vi har det til fælles, at vi ønsker at gøre Nordvest til et endnu mere mangfoldigt, kulturrigt og spændende sted at leve. Beboergruppen er åben for alle og vi kan kontaktes på:

beboerforetningdomshus@gmail.com
og www.ungdomshus-i-nordvest.dk.

Hvis du bor i området og gerne vil være en del af beboerforeningen, så skriv en mail med navn, adresse og telefonnummer.

**Beboergruppen
for et ungdomshus i Nordvest**

69 demoer den 6.9. - fra husnumre 69

Torsdagsdemo'en den 6.9. har temaet '69' (og hvorfor mon). Fra 69 forskellige steder vil diverse grupper mødes kl. 17.00 på et hav af veje ud for husnumrene 69. Derfra går man til Blågårds Plads og alle samles til folkekøkken, musik m.m. indtil vi kl. 19.00 går i kæmpe fælles demo mod Rådhuspladsen, hvor der kl. 20.00 er protest og musik.

Hvis politiet mener, det kan blive alt for kaotisk, så har de nok ret. Men sådan er det jo, når København ikke har noget Ungdomshus. Vil politiet spærre for netop jeres stjernedemo, går i bare udenom (hvis de er få) eller videre på fortorvet indtil de kører igen. De kan umuligt sende betjente nok ud til at stoppe 69 demoer på én gang. Bliver I spredt, tager I bare til Blågårds Plads og mødes med alle os andre. Hold kæft, det blir skægt!

Tag dine venner, cellekammerater, kolleger og børnebørn med til en 69-demo nær dig!

Mere info på www.graablok.dk og www.ungdomshuset.dk

DE 69 MØDERSTEDER TIL 6.9. DEMOERNE KL. 17.00:

Nørrebro:

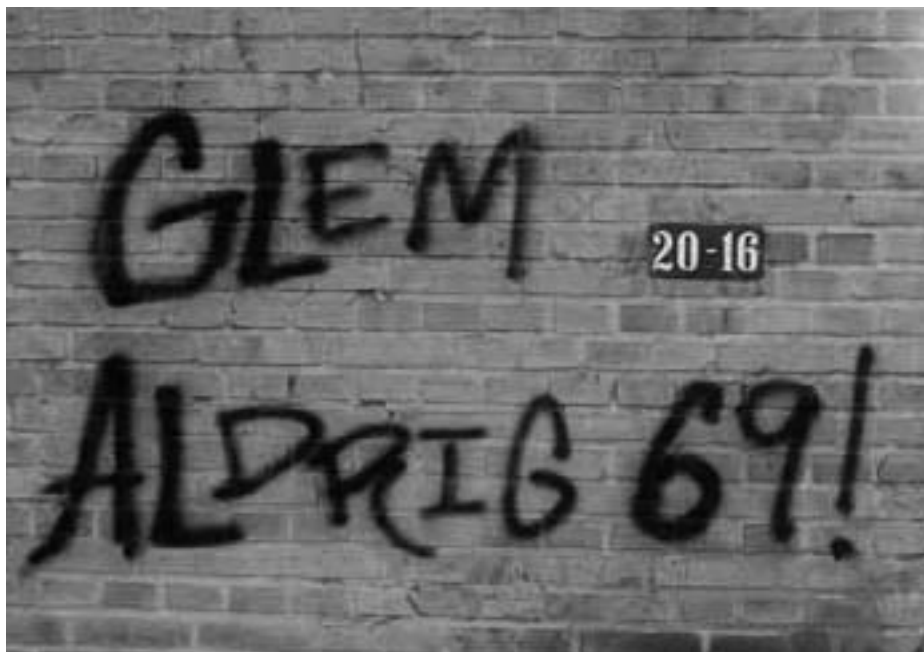
Baldersgade 69, Guldbergsdae 69, Hillerødgade 69, Lundtoftegade 69, Rantzausegade 69, Refsnæsgade 69, Sjællandsgade 69, Stefansgade 69, Tagensvej 69, Thorsgade 69, Ægirsgade 69

Nordvest og Bispebjerg:

Birkedommervej 69, Bispebjergvej 69, Frederikssundsvej 69, Frimestervej 69, Glentevej 69, Grøndalsvænge Allé 69(minus 56=13), Hulgårdsvej 69, Hyrdevangen, 69 Mågevej 69, Nattergalevej 69, Rentemestervej 69, Rørsangervej 69, Størevej 69, Tomsgårdsvej 69, Vibevej 69, Ørnevej 69

Indre by:

Bredgade 69, Dronningensgade 69, Gernersgade 69, Købmagergade 69, Nansensgade 69, Nyhavn 69, Nørre Farimagsgade 69, Store Kongensgade 69, Studiestræde 69, Toldbodgade 69

Vesterbro:

Enghavevej 69, Istedgade 69, Oehenschlægersgade 69, Sønder Boulevard 69, Valdemarsgade 69, Vesterbrogade 69, Vesterfælledvej 69

Østerbro:

Haraldsgade 69, Kildevældsvej 69, Landskronagade 69, Lyngbyvej 69, Nørre Allé 69, Rudolph Berghs gade 69, Ryesgade 69, Sortedamsdosseringen 69, Strandboulevarden 69, Strandvejen 69, Vognmandsmarken 69, Viborggade 69, Øster Farimagsgade 69

Frederiksberg:

Godthåbsvej 69, Holger Danskes Vej 69, Howitsvej 69

Christianshavn: Prinsessegade 69

Christiania: Mælkevejen 69,

Amager: Amagerbrogade 69

Islands Brygge:

Artillerivej 69, Njalsgade 69

Valby:

Trekronergade 69, Valby Langgade 69, nabo til nr 67

Sydhavn: Thomas Koppels Allé 69

+ en hemmelig demo

OKTOBER BOGBUTIK

København

Egilsgade 24, Kld.

2300 København S

35 43 49 50

Man, tir, tor 15 - 18

ons 16 - 19

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

Hverdage 12 - 17.30

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

Åbningstid:

fre 14 - 17.00

På vej mod et valg

Krigsforbryderen, unionisten og velfærdsslagteren Fogh har lagt i kakkelloven til et Folketingsvalg. Det er desværre ikke arbejdspladserne, unionsmodstanderne eller de sociale udstødte, der fremtvinger et valg med krav om slagtning af Foghs politik. Det er Foghs egne taktiske overvejelser, der er resulteret i at benytte en opportun situation for fortsat at sikre sine regeringstaburetter de næste fire år.

Vil vi leve med det?

Fogh vælger dette tidspunkt, fordi jorden brænder under ham. Krigseventyret i Irak endte med et sviende, blodigt nederlag, og eventyret i Afghanistan bevæger sig i samme retning. Løgner om EU's nye forfatning, der ifølge regeringen ikke ændrer meget ved den nuværende traktat, trækker Fogh yderligere ned i dyndet. Der er rejst krav om en folkeafstemning; men her hører demokratiet op. Det samme krav har i England 80 pct. af befolkningens støtte. Det vil naturligvis understøtte det danske folks krav. Statsledere og unionister Europa forsøger at forbigå kravet – belært af den franske og hollandske befolknings afvisning. På velfærdsområdet er regeringen også i knibe. Sosu-arbejdernes kamp og krav i juni satte disse offentlige kernearbejdergrupper og deres arbejdsforhold i centrum. Deres krav har vundet stor sympati og genklang i befolkningen. Det har også bragt adskillige partier – herunder det populistiske DF (Hvem husker ikke, da DF slog plat på pensionisterne, hvorfor de blev lovet guld og grønne skove, men endte med en visse ældrecheck) – på banen med luftige løfter.

Krig, Union og et manglende velfærd er de tre afgørende klodser, der kan vælte Fogh og hans kumpaner. På den ene side mangler en opposition, der kan markere grundlæggende uenigheder på disse spørgsmål. På den anden side ønsker Fogh med et lynvalg at vende tilbage til Christiansborg med vælgernes friske opbakning. Så er der rent bord at spille på.

Fogh ønsker derfor også et valgtema,

Der er i efteråret lagt op til mange manifestationer på den faglige arena.

Skal de hægtes på en socialdemokratisk valgplatform, eller vil de følge sosu'ernes kamp? Det er her det afgørende valg står – før og efter et eventuelt folketingsvalg

Faglig kommentar

der forsøger at omgå de tre tunge punkter: Skattelettelser.

Dette tema har med regeringens eget udspil i sig selv en voldsom social slagside. Det er de riges paradys, der bliver forgyldt; men hvis diskussionen bliver indsnævret til dette lille felt, så vil velfærdsdebatten drukne.

Det var derfor da også dejligt forfriskende, at finansminister Thor Pedersen (V) tog bladet fra munden og i søndags i *Politiken* fremlagde sin holdning på de underbetalte offentligt ansatte:

- *Det er en myte, at de offentlige ansatte sækker bagud på lønnen. Det passer simpelthen ikke*, fastslår han og kalder dem for lønklynkere.

Bevisførelsen går ud på at trække gennemsnitslønnen på et par fag: Politibetjente: 33.000 kr. og sygeplejere: 27.000 kr. om måneden. Hvorvidt politidirektører, oversygeplejersker med mere han har regnet med vides ikke. Det vides dog, at regnestykket er baseret på, at samtlige tillæg er regnet med. I disse fag er nat og weekendarbejde helt almindeligt og alene af den grund usammenligneligt med grupper på det private arbejdsmarked.

Det er til gengæld en kendsgerning, at Sosu'ernes kamp blev startet på grund af, at to sundhedsassistenter i Ulfborg-Vemb

kommune fik arbejde som ufaglærte på vinduesfabrikken Velfac til en startløn på 137 kr. i timen, hvor de som assistenter med en flerårig uddannelse bag sig havde 117 kr. i timen. Efter oplæringstiden på Velfac havde de udsigt til yderligere 20-30 kr. ekstra i timen. Det er en årlig forskel på små 100.000 kr. om året.

Det kan mærkes i dagligdagen!

Lad os rose Kongerigets kasseimester for de ærlige udmeldinger!

Lad os også bemærke, at de ikke er fremsat i febevildelse eller ved en fejltagelse. Det er et klart signal om, at regeringen er interesseret i at drage Ny Alliance og De Radikale ind i et kommende regeringssamarbejde. Det vil ske på bekostning af DF's indflydelse, som har deltaget i den VKO-konstellation, der har hærget i de sidste 6 år.

I denne situation kigger mange febrilsk efter et parlamentarisk alternativ for at undgå en gentagelse af en åben borgerlig regering – uanset bogstavkombinationer. Sammensætningen på Christiansborg leder blikket hen på Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti. Det sørgelige er blot, at SD er grundlæggende enige i den førte politik på de tre afgørende klodser. Skulle man være i tvivl afdækkes det af to af landets største kommuner netop nu, hvor budgetforslagene er kommet bordet: Drastiske nedskæringer hele vejen rundt med ekstra fokus på børneinstitutioner og skoler i København og Århus.

I Københavns kommune har såvel faglige som forældre organisationer afholdt møder med et massivt fremmøde. Det er uvist om, hvorvidt det ender med at spænde bevægelsen for en socialdemokratisk valgplatform, da det jo er "regeringens skyld, at kommunerne har dårlig økonomi" – eller hvorvidt de vælger sosu'ernes kamp for kravene, uanset magthavere.

Det er her det afgørende valg står – før og efter et eventuelt folketingsvalg.